

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XIV* legislatura · cinquè període · sèrie C · número 582

Comissió d'Acció Exterior, Unió Europea i Cooperació

Sessió 24, dijous 16 de març de 2023

Presidència de l'l. Sr. Francesc de Dalmaes i Thió

TAULA DE CONTINGUT

Dossier

Sol·licitud de compareixença de Bedran Çiya, coministre de Relacions Exteriors de l'Administració del Nord i l'Est de Síria, davant la Comissió d'Acció Exterior, Unió Europea i Cooperació perquè informi sobre la situació política i social d'aquest territori després dels darrers atacs turcs 356-01051/13	4
Proposta de resolució sobre el conflicte entre l'Azerbaidjan i Armènia 250-00826/13	4
Compareixença de Raja Namdar, representant del Fòrum Internacional per la Pau al Caixmir, per a informar sobre la situació dels drets civils i polítics al Caixmir 357-00476/13	9
Compareixença de Sarkis Hakobyan, president de l'Associació d'Armènia a Catalunya Ararat, per a informar sobre la situació a Nagorno-Karabakh 357-00258/13	19
Compareixença de Jaime Martín Puchol, cònsol honorari de la República Txeca, per a informar sobre el balanç i els projectes desenvolupats durant la presidència txeca del Consell de la Unió Europea 357-00903/13	29

* Denominació que adopta la legislatura actual a partir del 4 de juny de 2021, en compliment de la Resolució 9/XIII del Parlament de Catalunya, aprovada pel Ple en la sessió 7, del 2 de juny de 2021 (BOPC 50/13, del 04.06.2021).

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El *Diari de Sessions del Parlament de Catalunya* (DSPC) reproduceix només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient de la comissió.

Transcripció i correcció: CPSL
Imprès al Parlament

ISSN: 0213-7976 (general)
0213-7992 (sèrie C)
DL: B-3.468-1982

www.parlament.cat

Sessió 24 de la CAEUEC

La sessió de la Comissió d'Acció Exterior, Unió Europea i Cooperació (CAEUEC) s'obre a les tres de la tarda i cinc minuts. Presideix Francesc de Dalmaes i Thió, acompanyat de la vicepresidenta, Ana Balsera i Marín; la secretària, Esther Niubó Cidoncha; la secretària en funcions Rocío García Pérez, i el secretari en funcions Ferran Pedret i Santos. Assisteix la Mesa el lletrat major en funcions de secretari general.

Hi són presents Rocío García Pérez, Ferran Pedret i Santos i David Pérez Ibáñez, pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; Jenn Díaz Ruiz, Mònica Palacín i París i José Rodríguez Fernández, pel G. P. d'Esquerra Republicana; Joaquim Jubert Montaperto, Aurora Madaula i Giménez i Josep Rius i Alcaraz, pel G. P. de Junts per Catalunya; Alberto Tarradas Paneque, pel G. P. de VOX en Cataluña; Carles Riera Albert, pel G. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar, i Susanna Segovia Sánchez, pel G. P. d'En Comú Podem.

Assisteixen a aquesta sessió el president de l'Associació d'Armènia a Catalunya Ararat, Sarkis Hakobyan; el cònsol honorari de la República Txeca, Jaime Martín Puchol; el president d'International Kashmir Forum Spain, Namdar Iqbal Khan, acompanyat del secretari adjunt, Arshad Mehmood Khan Jan, i el president d'International Kashmir Peace Forum France, Zahid Iqbal Mohammad Begum.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Compareixença de Raja Namdar, representant del Fòrum Internacional per la Pau al Caixmir, davant la Comissió d'Acció Exterior, Unió Europea i Cooperació per a informar sobre la situació dels drets civils i polítics al Caixmir (tram. 357-00476/13). Comissió d'Acció Exterior, Transparència i Cooperació. Compareixença.

2. Compareixença de Sarkis Hakobyan, president de l'Associació d'Armènia a Catalunya Ararat, davant la Comissió d'Acció Exterior, Unió Europea i Cooperació per a informar sobre la situació a Nagorno-Karabakh (tram. 357-00258/13). Comissió d'Acció Exterior, Transparència i Cooperació. Compareixença.

3. Compareixença de Jaime Martín Puchol, cònsol honorari de la República Txeca, davant la Comissió d'Acció Exterior, Unió Europea i Cooperació per a informar sobre el balanç i els projectes desenvolupats durant la presidència txeca del Consell de la Unió Europea (tram. 357-00903/13). Comissió d'Acció Exterior, Unió Europea i Cooperació. Compareixença.

4. Proposta de resolució sobre el conflicte entre l'Azerbaidjan i Armènia (tram. 250-00826/13). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 413, 23; esmenes: BOPC 459, 21).

5. Sol·licitud de compareixença de Bedran Çiya, coministre de Relacions Exteriors de l'Administració del Nord i l'Est de Síria, davant la Comissió d'Acció Exterior, Unió Europea i Cooperació perquè informi sobre la situació política i social d'aquest territori després dels darrers atacs turcs (tram. 356-01051/13). Ruben Wagensberg Ramon, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, Eulàlia Reguant i Cura, del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

El president

Doncs, si us sembla, començaríem aquesta sessió.

Primer us demanaria als grups, als diferents grups parlamentaris, si hi ha substitucions que ens hagueu de comunicar a la Mesa. No? No n'hi ha cap... *(Veus de fons.)* Sí? *(Rialles.)* No hay más preguntas. *(Rialles.)*

Jenn Díaz Ruiz

Gràcies. Bona tarda a tothom. El diputat José Rodríguez substituirà el diputat Ruben Wagensberg.

El president

Moltíssimes gràcies.

I he tingut la petició de dos portaveus d'alterar l'ordre del dia en el sentit de fer, en primer lloc, el punt 5, que només és una votació, i el punt 4, que és una PR que ha estat transaccionada. A algú li sembla malament o hi està en contra? Us sembla bé? *(Pausa.)* D'acord.

Sol·licitud de compareixença de Bedran Çiya, coministre de Relacions Exteriors de l'Administració del Nord i l'Est de Síria, davant la Comissió d'Acció Exterior, Unió Europea i Cooperació perquè informi sobre la situació política i social d'aquest territori després dels darrers atacs turcs

356-01051/13

Per tant, primer de tot faríem aquesta sol·licitud de compareixença de Bedran Çiya, coministre de Relacions Exteriors de l'Administració del Nord i l'Est de Síria, davant la Comissió d'Acció Exterior, Unió Europea i Cooperació perquè informi sobre la situació política i social d'aquest territori després dels darrers atacs turcs.

Per tant, us demanaria vots a favor.

(Veus de fons.)

Sí, d'acord. Vots a favor?

Vots en contra?

I abstencions no n'hi han...

Per tant, queda aprovada, la compareixença, amb 9 vots a favor, de Junts per Catalunya, Esquerra Republicana i la CUP, i 5 vots en contra, del Grup Socialistes i del Grup Parlamentari de VOX.

Proposta de resolució sobre el conflicte entre l'Azerbaidjan i Armènia

250-00826/13

I ara procediríem a aquesta proposta de resolució sobre el conflicte entre l'Azerbaidjan i Armènia, que és una proposta del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. I, per tant, tindria la paraula –com sempre, farem els torns aquests, la-xos, de tres minuts– el diputat Pedret perquè ens la presenti.

Ferran Pedret i Santos

Gràcies. El conflicte que existeix entre l'Azerbaidjan i Armènia ve de lluny, fins i tot de dates anteriors a la pròpia dissolució de la Unió Soviètica, però es va estendre fins més tard. Concretament, entre el 88 i el 94 hi va haver una guerra entre aquests dos territoris i, com a resultat d'aquesta guerra, es va produir la proclamació d'independència d'un enclavament de majoria armènia, conegut com l'«Alt Karabakh», però que es va proclamar amb el nom de República d'Artsakh.

Aquesta república no compta amb reconeixement internacional, però va estar durant dècades connectada amb el territori d'Armènia..., per la presència de tropes armènies en territori de majoria àzeri, que connectaven l'enclavament amb el territori d'Armènia.

Mai hi ha hagut una situació pròpiament d'absència de conflicte o de pau. Han estat nombrosos els enfrontaments armats en la línia de contacte, i en destaquen, però, tant la Guerra dels Quatre Dies, el 2016, com la Segona Guerra de l'Alt Karabakh, el 2020, que esmento perquè bàsicament va posar fi a la presència armènia en els territoris que donaven, diguem-ne, continuïtat territorial entre Armènia i l'enclavament de l'Alt Karabakh. I, a més a més, també van suposar que una part del territori d'aquest enclavament de majoria armènia estigués controlada per l'exèrcit de l'Azerbaidjan.

Però tampoc aquesta situació ha posat fi a la situació de conflicte. Hi ha hagut nous enfrontaments armats; en aquest cas, no només amb l'entrada de tropes de l'Azerbaidjan en l'enclavament de majoria armènia, que, com esmento, no té reconeixement internacional, sinó també a vegades fent incursions a dins de les fronteres internacionalment reconegudes d'Armènia.

A més a més, aquells acords que van donar lloc a un alto el foc el 2020 i, en particular, els relatius al retorn dels presoners armenis, dels soldats armenis presoners de guerra per part de l'Azerbaidjan, doncs, no s'han complert.

I és per aquest motiu que nosaltres demanem al Parlament que expressi la preocupació per la contínua vulneració dels acords d'alto el foc pels efectes desestabilitzadors que tenen a la regió del sud del Caucas, pel desplaçament de població civil que provoquen els combats i per l'afectació a la població civil que roman a les zones on es desenvolupen els combats.

També reclamar a la República de l'Azerbaidjan que cessi les hostilitats a la zona de l'Alt Karabakh i que s'abstingui especialment de violar les fronteres de la República d'Armènia, i que es torni a l'*statu quo* establert per l'alto el foc que va posar fi al conflicte del 2020. A més de demanar a totes les parts a emprendre les accions diplomàtiques al seu abast per tal de restablir la pau.

També demanar a la Unió Europea que exerceixi els seus bons oficis per tal de garantir un retorn a l'acord d'alto el foc del 2020 i que cessi la venda d'armes a l'Azerbaidjan.

I, finalment, demanar l'alliberament dels presoners de guerra que encara són en poder de les autoritats de l'Azerbaidjan, d'ençà de la guerra del 2020, en compliment de l'acord d'alto el foc, i que, evidentment, mentrestant aquests presoners rebin un tracte just i conforme al dret internacional humanitari.

El president

Moltes gràcies, diputat. A continuació seria el torn d'Esquerra Republicana, que ha presentat una esmena. I té la paraula la diputada Jenn Díaz.

Jenn Díaz Ruiz

Sí, gràcies. Bona tarda a tothom de nou. Efectivament, hem fet una transacció que crec que tots els grups parlamentaris han pogut consultar. I, per tant, doncs, estem d'acord amb la proposta de resolució i hi votarem a favor. I voldríem afegir..., re, quatre pinzellades sobre la qüestió.

Afegir que l'Azerbaidjan és un estat molt poc democràtic. En el seu informe més recent, l'organització Freedom House l'ha declarat no lliure, amb una puntuació de sis en l'índex de drets polítics i de cinc en el de llibertats civils, tenint en compte que set és el més autoritari i u el més democràtic. I, més que una democràcia, sembla una monarquia: el president actual ho és des del 2003, i entre el 1993 i el 2003 ho va ser el seu pare.

Destacar que no es pot entendre el conflicte sense la col·laboració Azerbaidjan-Turquia, que l'Azerbaidjan forma part de l'Organització dels Estats Turcs i que des del 1999 que els dos estats tenen acords de cooperació militar. Aquesta cooperació s'ha incrementat molt després de la Segona Guerra de l'Alt Karabakh, que ara comentava el company, i l'any 2020, amb un augment considerable de l'intercanvi d'armes, exercicis conjunts i cooperació militar en general.

La cooperació ha arribat a tal punt que el ministre de Defensa turc va proclamar aquest desembre la frase «un exèrcit, un poder, un sol puny», i, per tant, Espanya col·labora militarment amb Turquia i l'OTAN signa acords de col·laboració. I, per tant, destacar, doncs, una certa hipocresia per part del grup proposant en aquest sentit. Espanya ha venut armes a Turquia per valor de 30 milions d'euros el 2022, i hi ha diversos convenis de col·laboració entre l'OTAN i l'Azerbaidjan, que s'exemplifiquen en la cimera que van celebrar el secretari general de l'OTAN i el president de l'Azerbaidjan.

Per tant, votarem a favor, però no volíem deixar de posar sobre la taula algunes qüestions amb aquests matisos que tenen a veure, també, amb la participació de Turquia.

Gràcies.

El president

Diputada, m'indicava el lletrat que, ja que s'ha fet aquesta esmena transaccional..., si la podríeu llegir, i així quedarà constància del que és.

Jenn Díaz Ruiz

Sí, la llegeixo. De modificació del punt 3: «Demana a la Unió Europea que exerceixi els seus bons oficis per tal de garantir, primer, un retorn a l'acord d'alto el foc del 2020 i, després, l'assoliment d'una pau justa i duradora. Així mateix, demana que cessi immediatament tota venda d'armes a l'Azerbaidjan, així com reduir progressivament la dependència d'energies fòssils en general i les importacions d'energies fòssils procedents de l'Azerbaidjan en particular.»

El president

Moltes gràcies, diputada. Doncs ara seria el torn de la diputada Aurora Madaula.

Aurora Madaula i Giménez

Gràcies, president. Un moment... Gràcies, president. Disculpi, és que pensava que no em tocava ara. Bé, moltes gràcies. En aquesta proposta de resolució nosaltres, Junts per Catalunya, hi donarem suport.

Recordem que des d'aquest Parlament, fa un parell d'anys, vam enviar una delegació de bons oficis..., precisament amb l'Assemblea de la Francofonia, de la qual el Parlament de Catalunya en forma part. I vam poder anar a Armènia precisament per poder reconèixer *in situ*, sobre el terreny, la situació que hi ha, i especialment amb el conflicte que hi ha a l'Alt Karabakh.

També, com s'ha esmentat, ara ens trobem davant un conflicte entre una democràcia i una autocràcia, entre dos estats, dues nacions que estan en conflicte territorial, però no només territorial, i que també formen part d'un conflicte internacional que repercuteix en diferents nacions, en diferents estats: Turquia per una banda, Rússia per una altra, els estats com l'espanyol –que dona suport a Turquia de manera militar– i els que també donen suport a Espanya a manera d'aprovar els pressupostos o de donar suport a aquest estat, que al final acaba significat una guerra com és la de l'Alt Karabakh.

Malgrat que el 2020 hi va haver un alto al foc i es va arribar a uns acords, no s'ha respectat l'alto el foc. Segueixen havent-hi incursions de l'Azerbaidjan. Segueixen havent-hi presos polítics que el 2020 i el 2021, quan hi vam anar, ja vam demanar que s'alliberessin i que es respectessin els drets humans, cosa que no està succeint.

I, a més, Armènia és un país que pateix una persecució religiosa, ètnica, per part de Turquia i, en aquest cas, dels seus socis de l'Azerbaidjan, i es repeteix ara en aquest conflicte. Recordem que hi va haver el primer genocidi de la història contemporània que es contempla, el 1915, per part de Turquia al poble d'Armènia, i ara sembla que s'estigui repetint també, amb els mateixos actors, amb les mateixes forces i amb els mateixos suports per part de Turquia i l'Azerbaidjan, en aquest cas.

En aquest cas que ens ocupa en aquesta proposta de resolució, el que es demana és que, evidentment, es frenin les hostilitats i es respectin els acords del 2020 pel que fa als territoris de l'Alt Karabakh, però també, i en aquesta proposta de resolució no s'esmenta, el que és el corredor de Lachin, que és el corredor que uneix els dos territoris armenis, que són l'Alt Karabakh i la República d'Armènia. I el corredor de Lachin..., que està sent totalment vulnerat constantment per l'Azerbaidjan i en el qual es produeixen atacs a la població civil i militar i contínues vulneracions de drets humans. I, per tant, nosaltres estem d'acord en els punts que proposa la proposta de resolució, tots els que hem comentat.

I, per últim, i per acabar, recordar que el Parlament de Catalunya cada any reconeix el genocidi armeni, en fa un acte de record, de commemoració i de record amb la comunitat armènia, i que aquest any el tornarem a fer el 24 d'abril.

I, bé, els diputats no sé si ho saben, però des del Parlament de Catalunya hem preparat un dossier, una guia pràctica del genocidi armeni per conèixer-lo una mica més en profunditat. Crec que és una novetat d'aquest any, i volia agrair als serveis de la cambra que hi hagin estat treballant i que enguany, a part de la commemoració i de l'acte que organitzarem des del Parlament, també tindrem a disposició aquesta guia, que crec que està molt bé, és molt correcta, i ajudarà també a poder entendre d'on venim i on estem en el cas d'Armènia. Així que..., tot el suport.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada. Ara seria el torn del Grup Parlamentari de VOX i del seu diputat Alberto Tarradas.

Alberto Tarradas Paneque

Moltes gràcies, president. Desde VOX, desde luego, compartimos la preocupación por los hechos acontecidos recientemente en el marco del conflicto entre Armenia y Azerbaiyán por el dominio de la zona del Alto Karabaj.

Para comprender este tipo de conflictos en la zona del Cáucaso o en otros lugares del mundo, donde las fronteras no separan estados nación tal y como los comprendemos en Europa, primero hay que entender las diferencias que existen. Y, en este caso, se encuentra, por un lado, el pueblo armenio, un pueblo cristiano, con siglos de historia, con el que aparentemente podríamos tener más cosas en común que con los azeríes, que es un pueblo túrcico, como han comentado, musulmán, el pueblo de Azerbaiyán.

Ambos estados pertenecían a la URSS, y, tras la caída del comunismo y habiéndose trazado nuevas fronteras, la provincia del Alto Karabaj quedó dentro del territorio internacionalmente reconocido como «Azerbaiyán», a pesar de ser un territorio cuya población es mayoritariamente armenia. Tal es la reclamación de esta región por parte de la República Armenia, que llegaron a montar un estado propio llamado «Alto Karabaj»..., en el propio Alto Karabaj, un estado títere llamado «Artsaj», con el objetivo de dominar esa región, que no ha logrado en este caso el apoyo ni el reconocimiento de prácticamente ningún país.

Sin embargo, estos últimos meses se han retomado, como comentaban otros diputados, las ofensivas por parte de las fuerzas azeríes por el dominio de este territorio, unas escaramuzas que no solo han tenido lugar en el Alto Karabaj, sino también dentro del territorio internacionalmente reconocido como «Armenia».

En definitiva, y sin lugar a dudas, manifestamos nuestra preocupación por este conflicto, por lo que vamos a votar a favor del primer punto de esta moción que nos presenta el Partido de los Socialistas. Aun así, no vamos a poder apoyar el resto de puntos, ya que la opinión y la influencia de este Parlamento ni es competencial ni es realmente relevante en el marco geopolítico mundial.

Muchas gracias.

El president

Moltes gràcies, diputat. Doncs a continuació seria el torn del diputat Carles Riera, de la CUP - Un Nou Cicle per Guanyar.

Carles Riera Albert

Gràcies, president. Bona tarda. Bé, el nostre grup parlamentari donarà suport també a aquesta proposta de resolució.

I molt breument, perquè pràcticament tots els arguments ja han estat donats, simplement subratllar o tornar a remarcar que estem davant d'un conflicte històric, un conflicte de llarga durada en una regió geopolíticament estratègica des del punt de

vista del seu pes no només en les seves àrees d'influència, sinó en equilibris globals –aquest és el nostre punt de vista. I una regió en la qual ens retrobem amb el llarg conflicte, amb el conflicte històric de llarga durada relacionat amb el dret a l'autodeterminació del poble armeni en els seus territoris històrics.

Aquest és un conflicte que travessa períodes històrics, que travessa cicles polítics, que s'actualitza i es reproduïx al llarg de diferents escenaris històrics i polítics. I, per tant, això demostra que és un conflicte estratègic, de profunditat i de llarga durada històrica, que, òbviament, només trobarà una resolució final en el context del reconeixement del dret a l'autodeterminació i a la sobirania del poble armeni en el seu territori històric.

Per tant, des d'aquesta perspectiva, i remarcant que conflictes d'aquesta naturalesa només es resolen reconeixent i donant suport als drets col·lectius i al dret a l'autodeterminació dels pobles, donarem suport a aquesta proposta de resolució.

El president

Moltes gràcies, diputat. I ara és el torn de Susanna Segovia, portaveu d'En Comú Podem.

Susanna Segovia Sánchez

Gràcies, president. Efectivament, poc a afegir al que ja s'ha dit. Només fer referència a l'informe que publica Amnistia Internacional, que crec que és una eina molt útil. També ens posa de manifest la importància que té la tasca d'organitzacions com Amnistia Internacional a l'hora de reflectir i actualitzar quines són les vulneracions de drets humans que es produeixen a cada país.

Que no hi ha hagut cap avenç en la investigació dels crims de guerra dels conflictes anteriors, tampoc del 2020, i que aquest augment i agreujament dels conflictes una altra vegada no deixen de ser encara..., augmentar més el greuge de les violacions del dret internacional humanitari. El 2020 va haver-hi informes sobre més de cent persones mortes o ferides per l'explosió de mines col·locades per les forces...

I, per tant, nosaltres considerem que s'ha de donar suport a aquesta proposta de resolució i que és important que al Parlament puguem parlar de tot, puguem parlar també d'aquests conflictes, sovint conflictes oblidats o que deixen d'ocupar titulars ràpidament. I per això agraïm també al Partit dels Socialistes de Catalunya la presentació d'aquesta proposta de resolució.

El president

Moltes gràcies, diputada. Tenim les absències del Grup de Ciutadans i del Grup Mixt. I, per tant, tot i que ha quedat aclarida l'esmena transaccional, no sé si voleu afegir alguna cosa, els proposants...

Ferran Pedret i Santos

Sí. Per agrair la possibilitat d'haver arribat a aquesta transacció, tot fent una consideració de caràcter general, no?, que és, diguem-ne..., en conflictes com aquests, que són enormement complexos, a vegades les coses no són necessàriament blanc i negre. És a dir, Armènia, per exemple, rep suport tradicionalment per part de l'actual Federació Russa, que també és un règim autocràtic on es violen els drets humans, i aquí també se li fa..., fins i tot en la situació actual se li segueixen fent compres de gas natural i de petroli, no?, però...

Ho dic perquè s'ha fet un comentari –no per part del grup que feia l'esmena, per part d'un altre grup– que ha passat desapercebut i que jo no puc deixar passar sense fer un comentari. Per quina raó hauria de ser més fàcil per nosaltres entendre'ns amb un poble majoritàriament cristià des de fa molt temps, com l'armeni, que amb un poble turc i que professa una altra fe, majoritàriament? És així com s'introdueixen banalment els arguments racistes. Amb els pobles turquís, amb els pobles caucàsics en general, amb els pobles semítics, amb els pobles indoamericans, amb els

pobles de qualsevol lloc, ens podem entendre tan perfectament com amb pobles que hagin comptat amb la nostra mateixa trajectòria històrica, tradició cultural, etcètera.

(Pausa.)

El president

(Alberto Tarradas Paneque demana per parlar.) Diputat, disculpeu, però no... Tancaven el torn de..., com a... *(Veus de fons.)* No hi ha hagut cap al·lusió directa; per tant, no hi hauria aquest torn, disculpeu.

Entenc, per això, diputat, que demaneu votació separada del primer punt del de la resta. *(Veus de fons.)* Per tant, la primera votació seria amb relació al primer punt d'aquesta proposta de resolució. Tingueu en compte que la votem amb l'esmena transaccional que ha llegit la diputada del Grup d'Esquerra Republicana.

Per tant, vots a favor d'aquest primer punt?

Aquest primer punt queda aprovat per unanimitat.

I votariem la resta de la proposta de resolució.

Vots a favor?

Vots en contra?

Per tant, serien 14 vots a favor i 1 en contra. Queda aprovada, la resta de la resolució. Vot en contra del Grup de VOX; vots a favor del Grup Socialistes, del Grup d'Esquerra Republicana, del Grup de Junts per Catalunya, del Grup de la CUP i del Grup d'En Comú Podem.

Ara només aturarem la sessió trenta segons per fer entrar els compareixents del primer punt de l'ordre del dia original, que és la compareixença de Raja Namdar, representant del Fòrum Internacional per la Pau al Caixmir.

La sessió se suspèn a un quart de quatre de la tarda i deu minuts i es reprèn a un quart de quatre i catorze minuts.

La vicepresidenta

Bona tarda.

Compareixença de Raja Namdar, representant del Fòrum Internacional per la Pau al Caixmir, per a informar sobre la situació dels drets civils i polítics al Caixmir

357-00476/13

Continuem aquesta comissió amb un nou punt de l'ordre del dia, que és la compareixença de Raja Namdar, representant del Fòrum Internacional per la Pau al Caixmir, davant de la Comissió d'Acció Exterior, Unió Europea i Cooperació per informar sobre la situació dels drets civils i polítics al Caixmir.

Abans de donar pas als compareixents, em comentaven..., farem vint minuts els compareixents, un torn de tres minuts per grup parlamentari i un torn per tancar, de rèplica, de deu minuts. Com sempre diu el president de la comissió, podrem ser flexibles en aquests temps.

També em comentaven que potser algun dels compareixents farà alguna part de la intervenció en francès. Tothom entén el francès? O necessitem que una de les persones faci la traducció? *(Veus de fons.)* Entenem el francès? *(Veus de fons.)* Bé, si algú no l'entén, ens ho diu i anem traduint, d'acord?

Doncs donar la benvinguda –i ja demano disculpes per la meva pronunciació dels noms– a Namdar Iqbal Khan, president de l'International Kashmir Forum Spain; Zahid Iqbal Mohammad Begum, president de l'International Kashmir Peace Forum France, i Arshad Mehmood Khan Jan, secretari adjunt de l'International Kashmir Forum Spain. Així que, quan vulgueu, endavant.

Namdar Iqbal Khan (president de l'International Kashmir Forum Spain)

Molt bona tarda a tothom. Primer de tot, us vull donar les gràcies perquè estem aquí per explicar la situació que està patint el poble del Caixmir, i vull agrair al senyor Dalmases, senyor Monell i a tots vosaltres, la comissió i el Parlament de Catalunya, que ens hagin donat l'oportunitat per poder explicar la situació del Caixmir. Crec que més o menys ja sabeu el tema del Caixmir... Jo porto aquí uns vint anys i la gent coneix molt més lo que és Palestina, i no Caixmir. I nosaltres estem aquí per explicar lo que està passant amb el Caixmir.

(L'exposició de l'orador és acompanyada d'una projecció de xarts, els quals poden ésser consultats a l'expedient de la comissió.)

Aquí teniu el mapa del Caixmir per situar on està el Caixmir, per explicar-ho una mica. El Caixmir està repartit entre tres països: entre Pakistan, l'Índia i la Xina en té una petita part. El conflicte del Caixmir es va originar quan..., en la partició de quan els anglesos van deixar Àsia. Van deixar..., els musulmans, la majoria va anar amb el Pakistan, i les zones amb majoria dels hindús van anar amb l'Índia.

Després, el Caixmir el van deixar allà a la seva sort. Després va intervenir Pakistan, va intervenir l'Índia, i després va haver-hi una guerra. Després hi va haver d'intervenir l'ONU el 1948, hi ha resolucions de l'ONU, que va dir que la gent del Caixmir decidiran segons si volen anar amb Pakistan o si volen anar amb l'Índia.

Aquí he trobat un vídeo molt interessant que segur que us explica molt bé lo que és el conflicte del Caixmir; o sigui, és un petit vídeo que resumeix molt bé els setanta-sis anys d'història d'aquest conflicte bèl·lic.

(Es projecta un vídeo. Pausa.)

Després d'aquest vídeo..., aquest vídeo explica molt bé lo que és el conflicte del Caixmir des del principi fins al final, en fa un resum.

El conflicte del Caixmir el recull l'ONU en la seva resolució 47, del dia 21 d'abril del 1948. Aquesta resolució de l'ONU diu que hi hauria un referèndum al Caixmir i que després la gent del Caixmir hauria de decidir el seu futur. Passa que han passat més de setanta-sis anys i això no ha passat. I estem aquí també perquè les organitzacions internacionals, l'ONU, ens ajudi perquè..., que parin les violacions dels drets humans al Caixmir i que la gent del Caixmir pugui decidir el seu futur.

Jo ara us parlaré més sobre els drets, violacions greus de drets humans. Al Caixmir la situació dels drets humans és molt molt crítica. Hi ha més de 700.000 soldats desplegats al Caixmir, que és la meitat de l'exèrcit de l'Índia, i aquesta zona és la més militaritzada del món. Les forces de seguretat, a través de lleis especials..., els hi donen total impunitat. O sigui, ells poden venir a casa teva, poden violar, poden matar, i no hi ha cap llei que els hi pregunti.

Han passat tants i tants anys i les forces de seguretat, a través de lleis..., AFSPA, que permet a les forces de seguretat que faci servir, només en casos de..., en cas de legítima defensa no, poden a qualsevol persona... O sigui, poden matar una persona i ningú els hi pregunta, no hi ha judicis. I la secció 7 de la llei prohibeix l'enjudiciament del personal de seguretat, excepte que el Govern de l'Índia els permeti... Al juliol de 2017, el Tribunal de les Forces Armades va suspendre les condemnes perpètuas a cinc membres de l'exèrcit indi que havien estat condemnats per assassinat extrajudicial.

Lo que us comentava abans: la gent del Caixmir, el dret a l'educació, el dret de circulació..., no els tenen. Hi ha tombes amb sis mil persones, amb cinc mil persones, al Caixmir, sense noms, i fins a dia d'avui no hi ha hagut investigació. I el dret a la llibertat d'expressió tampoc existeix.

Els periodistes estan allà i els acusen que han estat contra l'Estat de l'Índia. Un periodista del Caixmir, Kamran Yusuf, va ser arrestat i acusat de sedició per presumptament estar implicat en una conspiració contra l'Estat. El periodista documentalista francès Paul Edward va ser detingut per infringir condicions de visat en reunir-se amb Mirwaiz Umar Farooq, perquè es va reunir amb ell i el van detenir.

Després..., ara us parlaré dels article 370 i 35.a, que són els articles que van negociar Nehru i Abdullah, que permetien a l'Estat del Caixmir tenir la pròpia constitució, una bandera separada i, sobretot, els assumptes..., relacions exteriors, defensa i comunicacions, tenia conveni de l'Índia. I l'article 35.A..., cap persona que no fos un resident permanent del Caixmir no podria comprar propietats al Caixmir, més que res perquè no puguin anar la gent de fora al Caixmir per canviar la demografia.

Aquí hi ha un petit vídeo que explica la derogació, el 2019, de...

(Es projecta un vídeo. Pausa.)

Després, el 18 de juny de 2018, la Comissió de Drets Humans de l'ONU va emetre un informe per primera vegada. I l'informe té quaranta-tres pàgines, i de la pàgina 11 fins a la pàgina 40 recull els abusos dels drets humans, els que s'estan cometent a Jammu i Caixmir. Al Caixmir estan utilitzant les armes, armes perilloses, les boles de partícules..., que la gent està perdent lo que és la vista. Aquí hi han disset persones que van morir per ferides de perdigons entre el juliol de 2016 i l'agost de 2017, i 6.221 persones van resultar ferides per aquests mateixos projectils entre 2016 i el març de 2017.

Lo que he parlat abans de la violació dels drets humans. Les dones són una víctima molt fàcil de l'exèrcit de l'Índia. Us en posaré un exemple. Per exemple, el 1991 els soldats del quart regiment de l'exèrcit de l'Índia van violar en grup vint-i-tres dones dels pobles de Kunan i Poshpora, i aquesta greu violació va quedar en no-res. Van haver-hi comissions, i han passat tants i tants i tants anys..., i fins a dia d'avui no han condemnat aquests soldats.

Nosaltres lo que demanem o lo que volem és que es respectin els drets humans al Caixmir, que siguin drets de les dones, que siguin drets dels nens, perquè puguin anar a l'escola, drets dels periodistes, dret a la comunicació. Quan poden passar..., per exemple, el 2016 i el 2019 van haver-hi tocs de queda, i van deixar les persones sense telèfon i sense internet set mesos.

Aquí us poso dos exemples de premsa internacional, d'Amnistia Internacional, i, després, Juan José Millás va anar a l'Índia, també podeu mirar el seu article. I, bé, els titulars estan aquí. I l'experiència que explica, doncs..., la situació és infrahumana. Ell, lo que va veure al Caixmir..., va veure com l'exèrcit de l'Índia té total impunitat i com viola els drets humans.

(Pausa.)

Zahid Iqbal Mohammad Begum (president de l'International Kashmir Peace Forum France)

Bonne journée, messieurs, mesdames. Déjà je dis merci beaucoup au gouvernement espagnol et à tous les membres qui sont là. À tous les représentants de tous les partis, je vous dis merci beaucoup de m'avoir donné ce temps; notre collègue, monsieur Namdar Iqbal, le président d'International Kashmir Peace Forum. Je suis le président d'International Kashmir Peace Forum de France. Je suis aujourd'hui très heureux d'avoir l'occasion de discuter sur le Cachemire.

En fait, le Cachemire, soixante-quinze ans, le history du Pakistan, on est dans la merde. Le gouvernement indien est en train d'emmerder les gens, il est en train de tuer les gens. Il est en train de massacrer les femmes, les hommes, les enfants. La jeunesse, il la met en prison. Il est en train de tuer avec le pellet gun et, personnellement, comme je connais le Cachemire, je suis du Cachemire, du côté du Pakistan et du côté de l'Inde, ma famille est là-bas.

Quand le 5 août 2019, monsieur le premier ministre, M. Modi, a récupéré le Cachemire, il a changé la loi, article 370 et 35.a. Ils ont tué les gens dans leur maison, leur appartement, et les gens du Cachemire –franchement–, ils ont été tués comme dans une boucherie, où on égorge des animaux. Nous avons demandé à tout le monde. En fait, l'histoire du Cachemire, tout le monde la connaît. Le territoire du Cachemire existait avant le Pakistan et avant l'Inde, parce que le Pakistan a été libéré. *(Veus de fons.)*

En fait, les derniers mots que je vais..., comme le temps est déjà passé (*l'orador riu*), je pense «hablar español» cela va être difficile.

Le peuple du Cachemire demande aujourd'hui que le gouvernement d'Espagne, tous les parti, nous aident afin de libérer le Cachemire, de libérer le peuple, parce que dans le monde entier, tout le monde vit comme tout le monde, seul le peuple Cachemire il vit comme le gouvernement de l'Inde veut. Là, c'est très grave pour nous, pour tout le monde. Le temps est court.

Je dis merci beaucoup à tout le monde. Messieurs, mesdames, bonne soirée.

(Traducció.)

Bon dia, senyores i senyors. En primer lloc, vull donar les gràcies al Govern espanyol i a tots els membres que són aquí. A tots els representants de tots els partits, moltes gràcies per concedir-me aquest temps; el nostre col·lega, el senyor Namdar Iqbal, president d'International Kashmir Forum Spain. Soc el president d'International Kashmir Forum France. Estic molt content de tenir aquesta oportunitat de debatre avui sobre el Caiximir.

De fet, al Caiximir, en els seus setanta-cinc anys, la història del Pakistan, estem de merda fins al coll. El Govern de l'Índia enganya a la gent, mata la gent. Massacra dones, homes i infants. Als joves, els posa a la presó. Mata amb la pistola de perdigons i, personalment, com que conec el Caiximir, soc del Caiximir, del costat pakistanès i del costat indi, la meva família és d'allà.

Quan, el 5 d'agost de 2019, el senyor primer ministre, M. Modi, va recuperar el Caiximir, va canviar la llei, article 370 i 33.a. Van matar la gent a les seves cases, als seus pisos, i a la gent del Caiximir –francament– els van matar com en una carnisseria on degollen els animals. Hem fet una crida a tot el món. De fet, la història del Caiximir, tothom la coneix. El territori de Caiximir existia abans que el Pakistan i abans que l'Índia, perquè el Pakistan va ser-ne alliberat.

(Veus de fons.) De fet, les darreres paraules que vull..., com que ja se m'ha exhaurit el temps... (l'orador riu), crec que «hablar español» serà difícil.

El poble del Caiximir demana avui al Govern espanyol, a tots els partits, que ens ajudin a alliberar el poble, perquè en tot el món, tothom viu com vol, només el poble del Caiximir viu com vol el Govern de l'Índia. Això és molt greu per a nosaltres, per a tots. Queda poc temps.

Moltes gràcies a tothom. Senyors i senyores, bona tarda.

La vicepresidenta

Merci beaucoup à vous pour avoir partagé avec nous la situation au Cachemire.

(Traducció.)

Moltes gràcies a vostès per haver compartit amb nosaltres la situació al Caiximir.

Moltes gràcies.

I ara farem el torn dels grups parlamentaris. Pel Grup Socialistes, tindria la paraula el diputat Ferran Pedret.

Ferran Pedret i Santos

Moltes gràcies, presidenta. Si li sembla bé, com veig que el senyor Iqbal, Namdar Iqbal, parla català, faré la intervenció en català, i si tenen necessitat de traduir alguna qüestió, doncs, intento fer-ho en francès, també.

Ens han exposat l'origen històric del conflicte, que efectivament és, diguem-ne, un procés de descolonització en el qual es produeix la partició entre l'Índia i Pakistan. De fet, aquesta partició és l'origen d'altres conflictes, alguns d'ells afortunadament superats, però, per exemple, l'accés a la independència de Bangladesh tampoc va ser pacífica, va haver-hi un conflicte armat de notables conseqüències, i encara es deixa notar, no?, aquest impacte del colonialisme britànic, en aquest cas, però occidental en general, no?, amb aquest conflicte de llarga durada.

La situació que han descrit entenc que bàsicament es refereix a la que es produeix al Caixmir, diguem-ne, en el costat indi de la frontera. M'agradaria, si poguessin explicar-nos..., perquè som coneixedors de la realitat que ens descriuen, però..., si ens poguessin explicar quina és la situació en el costat pakistanès del Caixmir, no? Si hi ha algun estatus especial, com el que l'Índia va derogar el 2019 respecte a la zona de Jammu i Caixmir, o no, o si senzillament té un tracte, diguem-ne, com una província o un estat més del Pakistan.

I quina és la situació, diguem-ne, des del punt de vista de l'exercici dels drets, també en els dos costats, perquè les zones que estan en aquest mateix moment sota control xinès entenc que estan bàsicament despoblades, si no estic mal informat. I, per tant, no els pregunto respecte a la situació de la població del Caixmir en aquestes zones, perquè entenc que són bàsicament despoblades, tot i que tingui importància, òbviament, geoestratègica, el conflicte a tres bandes que es produeix entre aquestes tres potències, no?

També hem llegit recentment la notícia de que –crec que va ser ahir mateix– hi va haver un atac a un campament de l'exèrcit indi i hi va haver cinc morts. No sé si en els darrers temps hi ha un increment, diguem-ne, de la violència de tipus terrorista, insurgent, com li vulguin dir, perquè, fins on sabem, almenys fa qüestió de dos o tres anys, hi havia una situació de notable violència d'aquestes característiques.

I voldríem saber..., perquè aquí les notícies arriben, diguem-ne, amb molts filtres, en la secció d'internacional, i voldríem saber si la situació és encara de molta agitació també des d'aquest punt de vista o si l'agitació que hi ha és bàsicament política i social, no? Si són bàsicament manifestacions o vagues, com en el seu dia recordo que hi havia hagut; no em facin dir l'any, però no fa gaire hi havia hagut un gran moviment de vagues al Caixmir. Per tant, que ens facin una foto..., més enllà de la trajectòria històrica, que és rellevant per entendre-ho, la foto del moment, per entendre quina és la situació que afronta ara mateix el Caixmir.

I també –i acabo aquí– els pregunto sobre quines són les perspectives que creuen que hi ha per a la solució del conflicte, perquè la resolució 47, si no recordo malament, establia una sèrie de fins a tres passos. Deia: primer Pakistan ha de retirar tots els seus nacionals que haguessin entrat, diguem-ne, a efectes de combatre a la zona del Caixmir; l'Índia ha de reduir la presència dels seus militars al mínim imprescindible per a les funcions d'ordre públic i policials, i després anava, a partir d'aquí, construint una sèrie de fases.

Clar, això és una resolució de fa molts i molts anys. Entenc que no és possible pensar en un pla de fases exactament com aquest, però, des del seu punt de vista, quines serien les fases que podrien fer possible una solució al conflicte, i amb quina fórmula? És a dir, hem sentit que hi ha part de la població del Caixmir que dona suport a la secessió; altres que, pel que hem vist, donarien suport a una integració al Pakistan. I, per tant, conèixer també el seu parer sobre quines fórmules finalment podrien ser les que poguessin conduir a que hi hagués un final del conflicte que doni la veu, efectivament, a la ciutadania del Caixmir.

Gràcies.

La vicepresidenta

Gràcies, diputat. Seguidament seria el torn de Junts per Catalunya, i tindria la paraula el seu diputat, el senyor Francesc de Dalmasas.

Francesc de Dalmasas i Thió

Gràcies, vicepresidenta. Primer de tot, molt benvinguts en aquest Parlament. Avui és un dia històric, en el sentit de que s'havia tractat tangencialment en alguna ocasió, però mai s'havia tractat amb aquesta solemnitat el que està passant al Caixmir. Aquest és un parlament que vol parlar de drets individuals però també de drets col·lectius, i, per tant, primer de tot, enhorabona per la tasca que feu com a Fòrum Caixmir a favor dels vostres drets.

I, si em permeteu un apunt personal, jo em vull referir directament a en Namdar, perquè és un exemple de que defensar els drets en un lloc implica també defensar-los en un altre, que no hi ha fronteres per al reconeixement i el coneixement dels drets humans, i aquí heu fet una feina magnífica. I també és un exemple de que les identitats no són excloents, que el fet de ser un català que professionalment viu i està implicat amb la societat catalana, doncs, també suma amb la defensa dels drets al Caixmir. I, per tant, és una forma de reconèixer la vostra organització, també, reconeixent la teva feina personal i la teva trajectòria personal.

Deia que és un dia històric, perquè efectivament és un conflicte no molt conegut. Ens sona, però avui heu fet una feina molt important d'explicar-nos el què, el com i el qui. I dir-vos que malauradament ens sonen moltes de les coses que dieu; en altres conflictes, però fins i tot a casa nostra. Quantitativament estem parlant d'unes magnituds terribles, quan us referíeu a les fosses comunes o als nivells de repressió, però nosaltres sabem el que significa que ens tanquin l'assemblea.

Sabem el que significa tenir presos polítics. Sabem el que significa tenir un estat en contra quan fas una proposta pacífica de resolució de conflictes a través d'un referèndum. Sabem el que significa tenir a davant un nacionalisme excloent –en el vostre cas és el de l'Índia, en el nostre és espanyol–, en el qual aquesta hegemonia es vol practicar a partir de la destrucció d'altres llengües, d'altres cultures i d'altres tradicions. Per tant, des d'aquest punt de vista, també tota la nostra solidaritat.

I aquest Parlament que avui fa aquest pas, doncs, va una mica en la línia també del que fa, del que ha fet ja el Parlament Europeu. Volem ser altaveu de les vostres reivindicacions, volem ser còmplices de la vostra lluita per l'alliberament del Caixmir.

En aquest sentit, heu començat a parlar amb alguns de nosaltres, amb els grups, d'una possible proposta de resolució que podríem fer. Jo ja us avanço que, per part de Junts per Catalunya, nosaltres hi donarem suport. I buscarem la complicitat d'altres punts... Són cinc punts que ens sembla que són bastant clars: la condemna a la violació de drets humans; el fet que tot allò que ha proposat Nacions Unides sigui finalment implementat, aquest suport de la comunitat internacional; la llibertat dels presos polítics, la fi de la repressió contra els propis presos polítics i contra les seves famílies, i la condemna de la repressió que es fa. Per tant, jo sí que us avanço que de forma ja..., ja us podem anunciar que li donarem la forma i el fons que calgui, però donarem suport a aquesta proposta de resolució.

I, finalment –i acabo, presidenta, eh?, dos segons–, hi ha una forma de diplomàcia que no seria directament la coneguda entre els estats, però que a Catalunya hi creiem molt, que és la de la solidaritat, la cooperació o l'acció humanitària. Catalunya té una llarga tradició en això, i, per tant, també seria interessant que ens poguéssim trobar per buscar quines organitzacions a casa nostra podrien fer de pont per desenvolupar projectes des de la perspectiva dels drets humans, des de la perspectiva del desenvolupament, des de la perspectiva de la denúncia, des de la perspectiva de les violacions de gènere que heu reportat en la vostra compareixença.

Per tant, intentar que aquesta compareixença d'avui ens pugui servir perquè hi hagi també resultats tangibles a través de projectes en aquesta solidaritat; que pugui prendre no només la denúncia política, sinó també projectes concrets.

Gràcies per la indulgència, presidenta.

La vicepresidenta

Gràcies, diputat. Seguidament seria el torn de VOX, i tindria la paraula el seu portaveu, el diputat Alberto Tarradas.

Alberto Tarradas Paneque

Sí; moltes gràcies, presidenta. En primer lugar, queremos agradecer la comparecencia de usted, señor Namdar, y del resto del equipo que viene en nombre del Foro Internacional por la Paz en Cachemira, por asistir hoy aquí a esta Comisión de Ac-

ció Exterior del Parlament de Catalunya a contarnos su punto de vista relativo al conflicto existente en esta región de Cachemira, entre India y Pakistán.

Lo cierto es que usted lo ha comentado, y los resultados suelen ser dramáticos y sangrientos cuando se desocupa un territorio que ha sido previamente colonizado, sobre todo, y muy especialmente, cuando la potencia colonizadora es el Reino Unido o algún país de la órbita anglosajona protestante.

Igual que hemos visto anteriormente en el caso de Armenia y de Azerbaiyán, el caso del Kurdistán, hemos escuchado ahora también al diputado hacerlo con el caso de Cachemira. Y es que lamentamos profundamente que en este Parlamento se traigan este tipo de debates, no porque haya un interés en colaborar, sino que el único interés que vemos por parte de estos grupos es el de compararse. Ya hemos visto cómo comparaba la situación con Catalunya, como si aquí estuviéramos enterrando a gente y fuera esto algo dramático. A mí, de verdad, me parece terrible, esta comparación frívola e inapropiada que hace en tantas ocasiones el separatismo con casos de violencia que están sufriendo otros pueblos en el mundo.

Sin más, darles las gracias. Muchas gracias.

La vicepresidenta

I seguidament seria el torn de la CUP. I tindria la paraula el seu portaveu, el senyor Carles Riera.

Carles Riera Albert

Gràcies, presidenta. Bé, moltes gràcies a la delegació de la representació del Caixmir per la seva presència. I moltes gràcies també per exposar a aquest Parlament la situació del Caixmir i els objectius i reptes de la seva lluita en defensa dels seus drets col·lectius.

Efectivament, tal com ja s'ha dit, aquest conflicte, com tants d'altres avui encara vigents, té el seu origen en el passat colonial –en aquest cas, en el colonialisme britànic– i en les seves conseqüències, que òbviament després són de llarga durada, perquè els problemes no només es deriven del colonialisme en si mateix, sinó de com després es dona peu a la situació postcolonial. I precisament sabem molt bé com molts colonialismes, com per exemple el britànic, han deixat rere la seva etapa colonial greus conflictes que avui encara estan sense resoldre.

Òbviament, conflictes que només es resoldran –només es resoldran– respectant els drets col·lectius dels pobles i el seu dret a l'autodeterminació d'acord amb els principis internacionals i de Nacions Unides. Si avui observem el mapa dels conflictes del món, veurem com molts d'ells són de naturalesa postcolonial, encara, i com molts d'ells estan relacionats amb el no reconeixement dels drets col·lectius dels pobles i del seu dret a l'autodeterminació.

I, per tant, nosaltres en aquest Parlament sempre defensem..., una de les estratègies fonamentals per a la construcció de pau arreu del món i d'un nou ordre basat en la pau i la cooperació és precisament a través de l'exercici del dret a l'autodeterminació dels pobles. I, en aquest sentit, doncs, la nostra solidaritat amb el poble del Caixmir.

Només preguntar-los..., o, en tot cas, subratllar també la pregunta que ja han fet altres grups sobre la seva agenda política en aquests moments per a la resolució del conflicte. Vostès estan plantejant, dins la seva estratègia, de la seva agenda política o del seu full de ruta, assolir una major autonomia dintre de l'Índia o recuperar l'estatus anterior a les derogacions de les que avui hem parlat? El que plantegen és una unificació o una reunificació amb el territori caixmir sota domini del Pakistan, per tal de formar part del Pakistan? El que plantegen és un procés d'independència, un procés d'independència amb reunificació amb el territori actualment sota sobirania pakistanesa? Conèixer quin és, doncs, en aquests diversos escenaris, l'objectiu final i quins són els objectius intermedis que vostès es plantegen amb relació a la qüestió de l'autonomia, de la independència i de la reunificació.

Com vostès, des del seu punt de vista, des del seu territori observen la realitat geopolítica i geoestratègica de la regió, que és clau i que és fonamental a nivell global? Vostès, quina visió tenen de quin pot ser el camí a la regió i a la zona per construir un futur de pau i de cooperació? I, en aquest sentit, quines aliances es plantegen?

I, per últim, òbviament, el nostre suport en la reivindicació i en la defensa del respecte i exercici dels drets humans, dels drets civils i dels drets polítics de la població del Caixmir. I, per tant, també poden comptar –ja els hi anticipo– amb el nostre suport a aquelles resolucions i iniciatives que aquest Parlament pugui prendre en aquest sentit.

Gràcies.

La vicepresidenta

Moltes gràcies, diputat. Seguidament seria el torn d'En Comú Podem. I tindria la paraula la seva portaveu, la senyora Susanna Segovia.

Susanna Segovia Sánchez

Moltes gràcies, vicepresidenta. Doncs afegir-me als agraïments per la possibilitat d'haver pogut tenir en aquesta sessió de la comissió persones que directament ens poden explicar, i de primera mà, quina és la situació que s'està vivint al Caixmir.

Sumar-nos també a algunes de les preguntes i de les peticions que s'han fet, de poder tenir més informació sobre cap a on estan veient aquesta sortida del conflicte. Un conflicte que, com dèiem, ve des de fa molt de temps. Fèiem el comentari..., quan el vídeo deia –també entenen el públic al qual anava dirigit, segurament, eh?, però...– que Gran Bretanya havia decidit deixar l'Índia..., Gran Bretanya va haver de marxar de l'Índia perquè va haver-hi un moviment de resistència pacífica important que els en va expulsar, però diguem-ne que se'n van anar, com van fer moltes potències colonitzadores –incloent-hi Espanya–, deixant-ho tot el més embarrat i complicat i conflictiu possible. I aquest va ser un dels casos evidents.

Sí que voldria fer notar, que és una cosa que també hem comentat, que ens ha agradat molt que els poguessin haver acompanyat algunes companyes, algunes dones que segurament també estan treballant fortament per la resolució del conflicte i la pau al Caixmir. I, justament, preguntar-los, doncs, si ens poden informar específicament sobre la situació de la dona allà. Normalment, quan hi han situacions de conflicte, i de conflicte cronificat com és aquest, les dones són un dels sectors de la població que més fortament pateixen aquesta violència, que moltes vegades també es tradueix en violències sexuals cap a les dones. Llavors, sí que els hi voldríem preguntar una mica sobre aquesta qüestió.

I també sabem que l'informe de l'Oficina de l'Alt Comissionat de les Nacions Unides una de les coses que recomanava crec que era la creació d'una comissió d'investigació internacional. Saber una mica com està aquest tema, si s'ha pogut avançar d'alguna manera, o exactament quina ha sigut la continuïtat de les recomanacions d'aquest informe, que també, com es pot llegir, no va ser massa ben rebut ni pel Govern de l'Índia ni pel Govern del Pakistan, cosa que tampoc és una sorpresa en el cas dels informes que fa Nacions Unides denunciant la vulneració de drets humans per part dels estats que hi estan implicats.

Gràcies.

La vicepresidenta

Gràcies, diputada. I finalment seria el torn d'Esquerra Republicana, i tindria la paraula la diputada Mònica Palacín.

Mònica Palacín i París

Moltes gràcies, vicepresidenta. En primer lloc, agrair la seva intervenció. Agrair també la seva estada aquí, i també donar la benvinguda, doncs, avui al moltíssim públic que ens acompanya en aquesta compareixença.

Bé, sempre és rellevant rebre en aquest Parlament el testimoni de problemàtiques que van més enllà de casa nostra, de les nostres fronteres, sobretot quan posen sobre la taula situacions crues i preocupants com la que el senyor Namdar ens ha exposat avui. I és una situació davant la qual no es pot fer abstracció. L'origen colonial –ja s'ha dit per part d'altres companys i companya–..., massa conflictes al món tenen l'origen en l'arrogància, l'arbitrarietat i l'autoritarisme amb les que les potències occidentals van tractar la resta del món durant el segle XIX, la major part del segle XX, i que encara avui continuen, amb altres formes, a molts llocs arreu del món.

No obstant, no sempre és l'arrel colonial del conflicte tan evident com en aquest cas. L'origen de la situació que pateix el Caixmir és una mala descolonització i la seva cronificació a mercè dels interessos geopolítics que marquen la segona meitat del segle XX. I és en aquest sentit on, més enllà de recollir la situació que el senyor Namdar ja ens ha denunciat, cal apostar per solucions globals que permetin garantir el respecte als drets humans i a la democràcia.

I això passa, en primer lloc, per fer-nos nostres les resolucions de Nacions Unides. El sistema de Nacions Unides potser és millorable –segurament–, però és una de les eines més sòlides que tenim per a defensar els drets humans més enllà de l'arbitrarietat dels estats, com quan hi ha una resolució, com en aquest cas la resolució 47 del Consell de Seguretat de les Nacions Unides, que aposta perquè la ciutadania del Caixmir pugui exercir el seu dret a decidir, però també el posicionament de l'Alt Comissionat de les Nacions Unides quan reclama l'alliberament immediat de l'activista del Caixmir Khurram Parvez.

I aquest és un principi que hauríem d'aplicar: quan les Nacions Unides, i especialment els seus òrgans independents de defensa dels drets humans, emeten una resolució, les hauríem de fer nostres. Així que, des d'aquest grup, internacionalisme, drets humans i també exercir el dret a decidir.

Si hi ha una cosa que avui fem evident és que les fronteres actuals, tal com les coneixem, no són més que les cicatrius de la història, i, com tota cicatriu, normalment resulten d'una ferida i d'un procés violent. I no podem continuar amb aquest paradigma. Hem de trobar mecanismes democràtics que permetin a la ciutadania poder exercir el dret a emancipar-se, a empoderar-se, a decidir el seu propi futur de forma transparent i amb totes les garanties necessàries, amb respecte als drets humans individuals i col·lectius.

I, quant a les preguntes per fer-li, és cert que ja se n'han realitzat per part de la resta de companys, però teníem aquesta mateixa pregunta, en la línia de quines, per vostès, són aquelles solucions urgents en aquella agenda política per al futur del Caixmir. I també, en la línia del que deia la diputada Segovia, quin és l'impacte que recull aquesta violència sobre la població civil, però que moltes vegades joves, infants i dones, doncs, viuen amb més duresa. I, per tant..., si ho poden també explicar una mica més.

Gràcies.

La vicepresidenta

Gràcies, diputada. I ara seria..., per concloure el torn dels compareixents, disposa de vuit minuts, d'acord?

Namdar Iqbal Khan

Bé, moltes gràcies pel vostre interès. La veritat és que és un dia històric i us volem agrair el suport i l'interès que heu mostrat. La veritat és que no tenim paraules per donar-vos-en les gràcies.

Al company... (*veus de fons*) Ferran, gràcies per les preguntes, són molt interessants. Hem parlat..., el costat de l'Índia és el que més pateix. Si mirem l'informe dels drets humans de l'ONU..., o sigui, si té quaranta-tres pàgines, la major part..., només tres pàgines fan referència a lo que és la part de Pakistan.

A la part de Pakistan –jo soc d'aquesta part– hi ha total normalitat. Nosaltres tenim el nostre primer ministre, tenim el nostre president. I el que és ara actual president el 2018 va visitar aquest Parlament i va parlar sobre el Caixmir. Em sembla que es va reunir amb..., crec amb tots els grups. Es va reunir amb Junts per Catalunya, es va reunir amb Esquerra Republicana, amb En Comú Podem i em sembla que amb el vostre grup socialista també. Dir que la situació és de normalitat i que l'estatus és segons les resolucions de l'ONU i hi ha democràcia total.

Jo estic a la frontera entre l'Índia i Pakistan, i rebem... Jo, quan tenia setze anys, abans de venir aquí..., va haver-hi un bombardeig a l'escola on estava, i, bé, vam tenir sort que la bomba va caure al pati de l'escola. Si la bomba hagués caigut a l'escola, haguéssim mort. Érem uns nou-cents alumnes. Per això..., o sigui, la major part l'hem dedicat pel tema de..., per la urgència i per la greu situació que hi ha al Caixmir.

Després, les perspectives, que la majoria dels grups m'ho heu preguntat. Nosaltres lo que volem..., el primer i lo que és urgent és el tema dels drets humans, que pari la violència i que es respectin els drets fonamentals. Clar, si no es respecten els drets fonamentals, la gent no es pot reunir, tota la classe política està a la presó...

I com podem solucionar el conflicte? Primer, que es solucionin lo que són els drets humans. I, després, lo que nosaltres volem, la nostra perspectiva és que es faci un referèndum i que la gent del Caixmir decideixi el seu futur de forma lliure: si volen anar amb Pakistan, si volen anar amb l'Índia o si volen ser lliures.

Francesc, moltes gràcies pel suport. Hem parlat abans, també, i el suport que heu donat, doncs..., estem molt agraïts. I us donarem els contactes per buscar vies de cooperació entre el Caixmir i Catalunya.

Alberto, muchas gracias por la condena y por vuestro interés en el tema de la violación de los derechos humanos. Nosotros también buscamos..., estamos aquí en este Parlamento y buscamos apoyo para que condenen..., los derechos humanos y que paren..., i que pari la violència al Caixmir.

Carles, senyor Riera, moltes gràcies pel vostre suport. Nosaltres... Ja he contestat la pregunta; la solució que volem nosaltres és que es faci un referèndum al Caixmir i, després, que la gent del Caixmir pugui decidir, perquè després de setanta-sis anys encara no han pogut decidir ni deixen decidir, i després les greus violacions continuen.

Susanna, senyora Susanna, moltes gràcies per la vostra pregunta. La situació de la dona –ha fet la pregunta–..., és molt crítica, la situació. En aquests conflictes, són les dones les que més pateixen. Jo en la meva intervenció els hi he posat un exemple. O sigui, van violar en grup vint-i-tres dones; això va ser el 1991, i avui estem al 2023 i encara no hi ha hagut cap judici. I, a més, les lleis especials donen total impunitat a les forces de seguretat. O sigui, poden violar o poden matar i no hi ha judici, no els hi pregunten. Després també necessiten, per jutjar els soldats, un permís especial del Govern de l'Índia, si els poden jutjar o no.

Mònica, moltes gràcies pel suport. La veritat és que estem molt, senyora Mònica, molt agraïts. Solucions urgents, i després heu fet referència a l'impacte civil que té el conflicte del Caixmir. Allà la situació és molt crítica; o sigui, parlem..., des del 1989 fins a dia d'avui han passat molts episodis. Per exemple, les dones pateixen, els nens no poden anar a les escoles...

Després, el 2019 van retirar l'estatus especial del Caixmir. Això què vol dir? Que ara el Caixmir està..., la part de l'Índia està controlada directament per un governador. O sigui, han suspès l'assemblea, tota la classe política està a la presó. No poden decidir els seus drets polítics, no poden manifestar... I clar, això, el tema de l'internet, dels mitjans de comunicació, els hi donen..., poden estar set mesos amb toc de queda, sense els mitjans de comunicació.

I nosaltres estem aquí perquè parin aquestes violacions dels drets humans i que es respectin, i que la gent del Caixmir pugui viure amb tranquil·litat i amb tots els respectes.

Gràcies.

(Veus de fons. Pausa.)

La vicepresidenta

Doncs moltíssimes gràcies per aquesta compareixença, i donem aquest punt per finalitzat. Moltes gràcies.

Ara continuarem amb el següent punt, però ja tindrem el president de la comissió aquí.

Gràcies.

La sessió se suspèn a un quart de cinc de la tarda i vuit minuts i es reprèn a dos quarts de cinc i un minut.

El president

Doncs, si us sembla, reprenem la sessió d'aquesta Comissió d'Acció Exterior.

Compareixença de Sarkis Hakobyan, president de l'Associació d'Armènia a Catalunya Ararat, per a informar sobre la situació a Nagorno-Karabakh

357-00258/13

Avui és un dia que hem canviat l'ordre del dia, que hi han entrades i sortides, diferents compareixences, i, per tant, ara abordarem el segon punt de l'ordre del dia original, que és la compareixença de Sarkis Hakobyan, president d'Ararat, que és l'Associació d'Armènia a Catalunya. És un honor que ens visiteu, que ens exposeu el vostre punt de vista. Tindreu vint minuts inicials per poder fer la vostra exposició, després els grups faran la seva intervenció i finalment tindreu deu minuts, al final, per respondre les preguntes que us plantegin.

Precisament tenim la sort de tenir dos membres de la Mesa en aquesta comissió, la diputada Aurora Madaula i el diputat Ferran Pedret, que ens han informat fa poc d'un... *(veus de fons)*, i el Carles Riera, disculpeu, el Carles Riera, de la CUP, tres membres. I precisament ens han donat la notícia de que la Mesa ha creat un material específic sobre el genocidi armeni que ens n'han parlat abans. Per tant, doblement oportuna, la vostra presentació d'avui. Quan vulgueu, teniu la paraula.

Sarkis Hakobyan (president de l'Associació d'Armènia a Catalunya Ararat)

Bé, moltes gràcies per donar-nos aquesta oportunitat de poder estar avui aquí per poder explicar sobre el conflicte de Nagorno-Karabakh. També dir que estem molt contents de poder rebre aquesta notícia de que el Parlament de Catalunya ha adoptat poder commemorar el dia del genocidi armeni. Crec que és molt important que puguem des d'aquí també commemorar el dia del genocidi, però a la vegada també això ens ajudarà a prevenir nous crims de guerra contra la humanitat, i també tenim internacionalment, doncs, el nostre punt d'aportació a la justícia i no als crims, no?

Doncs avui –gràcies per aquesta oportunitat– parlarem..., bé, intentarem explicar sobre el conflicte de Nagorno-Karabakh. Com bé sabeu, és un dels conflictes de l'era postsoviètica que més temps ha durat, més de trenta anys de conflicte. El conflicte va començar l'any 91 entre Armènia i l'Azerbaidjan arran d'un moviment anti-Armènia que hi ha hagut dintre de la República Soviètica Socialista de l'Azerbaidjan, conegut també com «matances de Sumgait» i també com «pogroms de Sumgait». Sumgait ha sigut una ciutat azerbaidjanesa on hi vivia una comunitat armènia.

Aquests pogroms consisteixen en..., es va crear un odi racial contra la població armènia. Van anar per les cases, amb les seves direccions, i van matar els armenis. Arran d'això es va crear el moviment de Nagorno-Karabakh. La població armènia

de Nagorno, que era el noranta per cent de la població, es va unificar i va voler fer el seu dret a l'autodeterminació. Hi va haver, finalment, un acord per poder celebrar un referèndum d'autodeterminació. El cent per cent de la població va votar a favor d'unificar-se amb Armènia. Això va ser conseqüència de la Primera Guerra de Nagorno-Karabakh, que va durar tres anys.

L'any 1994 es va firmar un acord de pau. Des de llavors, es va crear un mecanisme internacional perquè es poguessin dur a terme unes negociacions pacífiques, conegudes com el Grup de Minsk de l'OSCE, que..., juntament amb el grup de l'OSCE, els copresidents van ser Rússia, Estats Units i França. Durant trenta anys es va portar aquesta taula de negociació, en la que es negociava que Armènia pogués reconèixer la integritat territorial de l'Azerbaidjan, l'Azerbaidjan d'Armènia, però a la vegada també que Nagorno-Karabakh tingués el seu dret a l'autodeterminació.

El concepte de negociació..., dels molts anys que l'estaven portant, ha sigut aquest: la taula de negociació no ha..., fins ara no ha acabat, però l'any 2020 el Govern de l'Azerbaidjan –el 27 de setembre de l'any 2020– va començar una guerra a gran escala perquè ells van decidir que la solució a aquest conflicte la podien donar militarment i no políticament, tal com la comunitat internacional estava portant a terme. El dia 27 de setembre de l'any 2020 es va començar aquesta agressió contra les forces armades de la República d'Artsakh. Artsakh és el nom armeni, com nosaltres ho diem, i també és tal com està reconeguda oficialment, República d'Artsakh.

Llavors, aquesta guerra va durar quaranta-quatre dies. Va comptar amb la intervenció militar i política i d'ajuda de tot tipus de Turquia. Com bé sabeu, Turquia ha sigut un país que sempre ha tingut sobretot problemes històrics amb Armènia; després de l'ocupació i dintre de l'imperi otomà, ha acabat amb un genocidi. I ara aquesta ajuda que Turquia ha ofert a l'Azerbaidjan..., també volia, d'alguna manera, portar a terme la seva voluntat d'aniquilar els armenis i d'ocupar el territori.

A finals de l'any 2020, després de quaranta-quatre dies, es va posar fi a la guerra, on Nagorno-Karabakh va perdre el setanta per cent del seu territori –ara mateix li queden 4.400 quilòmetres quadrats– i amb un tractat amb que es va posar fi a aquesta guerra, amb un document firmat entre Rússia, l'Azerbaidjan i Armènia en el que les parts arribaven a un acord per posar fi a la guerra, però també hi havien uns punts importants, no?

Un dels punts era que Nagorno-Karabakh tenia una línia de contacte amb l'Azerbaidjan. Això vol dir que hi havia com unes fronteres reconegudes també pel president de l'Azerbaidjan i que hi hauria un corredor, conegut com el corredor de Lachin, que hauria de connectar Nagorno-Karabakh amb la República d'Armènia i la resta del món. Aquest corredor hauria de funcionar sense cap tipus d'impediment i sense cap tipus de precedents, perquè això estava estipulat en aquest acord i l'Azerbaidjan també ho contemplava així.

Les forces de pau russes s'haurien de desplegar a la zona per poder mantenir la pau i poder mantenir la línia de contacte, però a la vegada també tenien la responsabilitat de poder mantenir el trànsit de persones i de mercaderies que travessava..., que havia de travessar aquest corredor, connectar Armènia amb Nagorno.

Des de fa més de noranta dies, el 12 de desembre d'aquest any, l'Azerbaidjan, amb el pretext de falsos ecologistes, ha tancat aquesta carretera –des de fa més de noranta dies. Això ha provocat una greu crisi humanitària a la regió de Nagorno-Karabakh, i com també hi han hagut més de quatre ocasions..., en el mes de desembre, en el mes de gener i en el mes de febrer, en ple hivern, han tallat el subministrament de gas, perquè les infraestructures passaven per la carretera de Sotxi, que després de l'ocupació va quedar a mans de l'Azerbaidjan. Tant infraestructures de gas com també d'electricitat passen per aquesta carretera; llavors, l'Azerbaidjan ho controla. I amb aquesta intenció de poder deixar sense electricitat i sense gas crea també com un ambient de por i d'intimidació dintre de la població amb la voluntat de que els armenis

puguin deixar Nagorno i se n'hagin d'anar a buscar la vida a altres llocs, perquè ells volen que Nagorno estigui sense armenis, despoblat.

També dir que l'any 2021, després d'acabar la guerra, l'Azerbaidjan va ocupar territori sobirà de la República d'Armènia –ara, actualment, més de dos-cents quilòmetres quadrats. Amb aquesta voluntat..., és ocupació d'Armènia, però alhora també ocupa Nagorno. I no solament una part que ells reclamen..., aquest territori en disputa, sinó que fa una reclamació territorial i una ocupació a la República d'Armènia, en un territori internacionalment reconegut.

Davant d'aquestes violacions del dret internacional i també de la sobirania nacional del país, la Unió Europea, com els Estats Units..., han fet crides, han adoptat mesures en les que han condemnat aquestes agressions i han donat la seva solidaritat i el seu reconeixement al territori sobirà. Però fins ara aquesta crisi continua, la carretera continua tancada.

Dir també que el mes de febrer el Tribunal Penal Internacional de la Haia ha fet també..., ha adoptat una resolució en la que ha dictaminat obrir aquesta carretera, el corredor de Lachin, perquè hi puguin passar persones i també aliments i mercaderies.

I tinc aquí unes dades que volia compartir per poder saber exactament, doncs... La població afectada a Nagorno-Karabakh actualment és de 120.000 persones, de les quals trenta mil són nens i vint mil són persones grans, nou mil discapacitats. En total es calcula que hi ha setze mil desplaçats. Més de quatre-cents tones de productes de primera necessitat no han sigut importades, i normalment hi han dades, no?, de que en aquesta carretera hi anava el que són els aliments i productes de primera necessitat, com també productes d'higiene i tal, des d'Armènia fins a Nagorno.

Aquestes violacions del dret, doncs, són un problema sobretot per a la gent que viu allà i també per al país i per a la regió del Caucas del Sud, perquè crea un ambient inestable, crea uns nous reptes. A la vegada, també és una nova amenaça de guerres constants.

Ara fa cinc dies, l'Azerbaidjan..., les seves forces armades han disparat contra cinc policies armenis de Nagorno, que ells tenien la legalitat de poder fer el control. Han disparat i han matat cinc policies. Fa un mes, a un tractorista, una persona que estava treballant en l'agricultura..., l'han matat amb trets els seus soldats.

Aquestes accions volen desestabilitzar la zona i crear una nova guerra. Volen que els armenis deixin Nagorno, se'n vagin cap a altres llocs i ells..., per poder ocupar-la. Però Nagorno ha sigut territori històric d'Armènia, i els armenis volen i volem viure en els nostres territoris històrics.

Davant d'això, la Unió Europea i els Estats Units han tingut una implicació més important, cal dir, que abans de la guerra de l'any 2020. Com bé sabeu, la Unió Europea ha ordenat que més de dos-cents observadors internacionals vagin a la regió de Nagorno-Karabakh, com també a Syunik, a la frontera amb l'Azerbaidjan, per poder observar de primera mà què és el que està passant i per poder dictaminar una sentència.

El president

Doncs moltíssimes gràcies per aquesta primera introducció. Si de cas, ara obriríem el torn als diferents grups parlamentaris. Us plantejarem la resposta a la vostra presentació i potser algunes preguntes que després podreu contestar en un torn final de deu minuts. I tindria, en primer lloc, la paraula el diputat Ferran Pedret, del Partit Socialistes.

Ferran Pedret i Santos

Moltes gràcies. I gràcies també, senyor Hakobyan, per la vostra presència avui aquí, per la compareixença i la intervenció. S'ha comentat que el Parlament efectivament commemorarà i, a més, ha començat a..., ha preparat, vaja, uns materials didàctics sobre el genocidi armeni. I també en la sessió d'avui de la comissió hem

aprovat una proposta de resolució precisament –presentada ja fa uns mesos, però això passa amb els tràmits parlamentaris–..., una proposta de resolució que precisament té a veure amb el conflicte del que ens ha estat parlant, a l'Alt Karabakh.

Aquests dies estem veient... Ho dic perquè la situació de fons l'hem pogut discutir també en el debat d'aquesta proposta de resolució, i m'interessava preguntar sobre les perspectives de resolució del conflicte, com hem fet també abans en una compareixença anterior, no?

Aquests dies estem veient com a Moscou es reuneixen el president de la Federació Russa, Vladímir Putin, amb el president de la República de Turquia, i està per veure si es produirà o no una reunió entre el president de Síria, Al-Assad, i el propi Erdogan, no? Hi ha una certa expectació amb això per les implicacions geopolítiques que pugui tenir, etcètera, però també pel que pugui significar sobre el terreny a Síria, de possibilitat de retirada de les tropes turques de Síria.

Ho dic simplement perquè, atenent al fet de que –tampoc és desconegut en absolut– Armènia ha pogut comptar amb l'amistat i la cooperació de Rússia en les darreres dècades, no?..., si hi ha alguna perspectiva de que, sigui a través del Grup de Minsk, que en les circumstàncies actuals que es produeixen amb la guerra a Ucraïna és difícil de pensar que el Grup de Minsk pugui actuar com un conjunt, o sigui sota patrocini rus directament, amb aquesta relació que, sembla ser, és estreta i privilegiada amb el president turc..., si hi ha alguna possibilitat, diguem-ne, a través d'això, de com a mínim tornar al respecte a les condicions de l'alto al foc del 2020.

És una pregunta que pot semblar una mica enrevessada, però pregunto si existeix o es veu per part d'Armènia, en aquest cas, la possibilitat de que per aquí pugui avançar una part de la solució, donat l'ascendent que òbviament també té Turquia a l'Azerbaidjan, no? O si, al contrari, es creu que ara mateix la situació sobre el terreny, que afavoreix una posició de força de l'Azerbaidjan, pot conduir l'Azerbaidjan a no buscar una solució negociada i pacífica, sinó seguir consolidant, diguem-ne, una política de fets consumats sobre el terreny. Aquesta seria una primera qüestió.

En segon terme, i aterrant més en l'afectació concreta sobre la població civil, li volia preguntar quanta gent segueix residint a la zona de l'Alt Karabakh, quanta població civil hi ha, perquè en el moment del conflicte vam ser conscients de que hi havia, com és normal, un gran desplaçament de població civil. No sé si ara hi ha hagut un retorn de població civil a la zona de l'Alt Karabakh o més aviat al contrari, s'ha seguit despoblant, no?, donada la intensitat del conflicte. Però, tot i així, evidentment, siguin uns milers o siguin uns milers més, el bloqueig aquest de la carretera afecta greument la situació pel que fa a l'alimentació, als subministraments mèdics per als equipaments sanitaris, etcètera. Si pot descriure quina és la situació des del punt de vista humanitari, no?, en la zona de conflicte.

I també –perquè com els mapes s'han redibuixat sobre el terreny per l'acció bèl·lica gairebé setmana a setmana, no?...– quina és la situació en les zones anteriorment ocupades per forces armènies i que connectaven territorialment l'Alt Karabakh amb Armènia, quina és la situació de la població civil allà. Que entenc que ja hi havia hagut desplaçaments anteriors de població per conflictes anteriors i que hi havia al voltant de l'enclavament de l'Alt Karabakh zones que eren de majoria àzeri..., doncs quina és la situació de la població civil també en aquesta zona que ha canviat de mans des del conflicte del 2020.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputat. Ara tindrà la paraula la diputada de Junts per Catalunya Aurora Madaula.

Aurora Madaula i Giménez

Gràcies, president. Gràcies, senyor Hakobyan, i gràcies també a l'entitat Ararat per treballar conjuntament amb el Parlament de Catalunya. Sap vostè i sap la comu-

nitat armènia i saben els catalans, la comunitat armènia que resideix a Catalunya, els catalans armenis, que treballem des del Parlament, que tenim una..., jo crec que ja es podria dir una històrica relació del Parlament de Catalunya amb el poble d'Armènia.

Des del Parlament de Catalunya..., crec que des del 1997, quan es fa la primera resolució de suport al poble d'Armènia i de denúncia per part del Parlament de Catalunya del genocidi... Som un dels primers parlaments del sud d'Europa que reconeix el genocidi armeni i que fa una commemoració, i enguany farem la commemoració amb aquest nou material didàctic que hem preparat i del qual abans ja he fet esment per donar les gràcies als serveis de la cambra i també als companys de la Mesa del Parlament que hi han estat al damunt.

Però també..., els volia agrair també la relació que tenim, perquè ens han ajudat molt quan hem pogut o hem volgut presentar propostes de resolució o alguna iniciativa relacionada amb el conflicte, també de llarga durada i també un conflicte que desgraciadament dura molt i que té nous episodis ara amb el conflicte de l'Alt Karabakh contra... Jo crec que el que estem aquí treballant i parlem, i en aquesta comissió estem molt molt habituats a parlar..., és de drets humans, perquè la política exterior no pot ser una altra si no és de defensa i de protecció dels drets humans.

Aquí hi ha una vulneració constant no només del dret a l'autodeterminació del poble armeni i del futur d'aquest territori de l'Alt Karabakh, del seu dret a voler, a decidir on volen viure i amb quines fronteres i a decidir-ho pacíficament i democràtica, com vostè hi ha fet referència, sinó també una vulneració constant, contínua, que es repeteix, de drets humans. I quan la delegació del Parlament de Catalunya vam poder anar a Armènia, ens vam poder reunir amb el defensor del poble armeni i el defensor dels drets humans..., és una de les coses que es repetia: aquesta vulneració contínua de drets humans, aquest intent de «neteja ètnica», vam arribar a escoltar.

I jo volia saber..., perquè sí que és veritat que vostè ha fet referència a la resolució de la Haia, que és bastant nova, però volia saber si segueixen fent algun tipus de relacions internacionals o si nosaltres els podem ajudar, a partir del Parlament, amb contactes al Parlament Europeu, amb algun tipus d'ajuda en les relacions internacionals a través de les institucions internacionals, perquè aquesta era una de les demandes que se'ns va fer quan vam anar allà. Veig que la resolució de la Haia va per aquest camí.

I sí que també volia saber, a banda de les relacions que hi han amb les institucions internacionals, si el conflicte actual..., si creuen que el conflicte actual d'Ucraïna també està afectant d'alguna manera, en paral·lel o..., d'alguna manera està afectant el conflicte i la resolució del conflicte de l'Alt Karabakh i del conflicte d'Armènia, perquè ara mateix estan les forces internacionals o les institucions internacionals posades..., el seu accent està posat en el conflicte d'Ucraïna.

I, per últim –i ja acabo, president–, també en el terme de neteja ètnica. Quan vam ser-hi, hi havia encara..., no s'atrevien, perquè estaven fent informes i treballaven amb diferents xifres, però volia saber si ara sí que es barreja la idea..., o sigui, la idea de parlar de neteja ètnica, i, per tant, denunciar-ho a tribunals drets humans i elevar-ho a les institucions internacionals en aquest aspecte.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada. Ara és el torn del Grup Parlamentari de VOX, el seu diputat Alberto Tarradas.

Alberto Tarradas Paneque

Sí: moltes gràcies, president. Gracias a usted también, señor Hakobyan, por comparecer en este Parlamento y contarnos la situación que está atravesando actualmente el pueblo armenio.

A pesar de..., bueno, de hechos simbólicos que se puedan aprobar en este Parlamento, y en contra de lo que decía la señora Madaula, lo cierto es que Cataluña no puede hacer política fuera de sus fronteras, con lo cual considero –y no lo interprete como un ataque hacia usted, desde luego–..., este Parlamento no es el lugar, este Parlamento no es el lugar para este tipo de eventos. Y creo que desde luego sería mucho más fructífero en el marco del Estado, en el Congreso de los Diputados, que es donde realmente se pueden tomar medidas concretas en su caso, si lo considerase, a favor de Armenia.

Desde luego, agradecerle, en nombre del Grupo Parlamentario de VOX, que haya comparecido, y mostrarle la solidaridad.

Muchísimas gracias.

El president

Gràcies, diputat. Només per il·lustrar el compareixent, dir-li que aquesta és la Comissió d'Afers Exteriors, que, a més a més, fins i tot des d'una perspectiva estatal està reconeguda, l'acció exterior de Catalunya. Per tant, només per situar el nostre compareixent, perquè efectivament té tot el sentit, té tota la profunditat i s'incardina perfectament en la tradició política d'aquest país, que la nostra acció política és nacional i és internacional. *(Veus de fons.)* Gràcies, diputat.

I el següent torn seria el del diputat Carles Riera, de la CUP - Un Nou Cicle per Guanyar.

Carles Riera Albert

Gràcies, president. Bé, moltes gràcies per la seva compareixença, per tota la delegació armènia que ens acompanya, i gràcies també pel seu informe en aquesta Comissió d'Acció Exterior del Parlament de Catalunya.

Bé, tal com vostè ja sap –n'és un dels protagonistes–, aquest mes d'abril durem a terme la commemoració del genocidi armeni, aquest esdeveniment important en el que és l'agenda política del Parlament de Catalunya, en el seu reconeixement i compromís en la denúncia dels genocidis; el seu compromís i la seva responsabilitat, la d'aquest Parlament, en la reivindicació del respecte als drets humans sempre i a tot arreu, i el reconeixement i el respecte sempre i a tot arreu dels drets col·lectius de tots els pobles.

I, efectivament, per aquest Parlament és molt important, aquest reconeixement. I, en conseqüència, també demanar justícia i reparació –perquè altrament el reconeixement seria hipòcrita i tindria poc sentit– davant del cas del genocidi armeni, i, en conseqüència, i si parlem de justícia i reparació, el reconeixement dels drets col·lectius del poble armeni i del seu dret a l'autodeterminació i a la sobirania en els seus territoris històrics, que legítimament té el dret a recuperar.

Per tant, tenen el nostre suport o el del nostre grup parlamentari en aquesta lluita, la lluita dels drets col·lectius del seu poble, de la lluita del seu poble pel dret a l'autodeterminació. I nosaltres som plenament conscients que cada vegada que un poble avança en el reconeixement d'aquests drets i en l'exercici de l'autodeterminació, tots els pobles del món avancem en el mateix sentit. Perquè, tal com hem dit a propòsit d'altres punts que hem tractat en l'ordre del dia d'aquesta comissió, el mapa dels conflictes del món és en gran part el mapa dels pobles que no tenen reconegut el seu dret a l'autodeterminació i el mapa de les conseqüències dels processos de colonització avui encara no resolts des de la sobirania dels pobles que n'han estat afectats.

Per tant, estem plenament convençuts de que el dret a l'autodeterminació dels pobles és una contribució fonamental a la cultura de la pau i a la construcció d'un món basat en la justícia, la pau i la cooperació.

I, en aquest sentit, doncs, reiterar-los el nostre suport i, d'altra banda, també el nostre compromís en participar activament en totes aquelles iniciatives del Parlament de Catalunya que vagin en aquest sentit, perquè la solidaritat és una de les mi-

llors formes d'exercir la diplomàcia pública i la política exterior que el nostre país justament reivindica i sens dubte vol exercir sense cap renúncia.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputat. Ara és el torn de la diputada Susanna Segovia, d'En Comú Podem.

Susanna Segovia Sánchez

Sí; gràcies, president. De fet, poc més a afegir a les intervencions que ja han fet els meus companys i companyes anteriorment. Crec que, a més a més, el fet de que la seva compareixença hagi coincidit amb el debat de la proposta de resolució, tot i que confesso que ens hagués agradat que ho haguéssim pogut fer al revés, perquè crec que hauríem pogut tenir un debat també més substantiu i més aterrat a partir de la seva intervenció..., però bé, la cosa és que al final el dia finalitzarà amb aquesta intervenció seva i amb aquesta proposta de resolució que tornem a agrair al Grup Socialistes que l'hagi presentat.

Agrair també als membres de la Mesa que hagin pensat en fer aquests actes de commemoració el mes d'abril. A aquells grups que no estem a la Mesa i que no n'estàvem informats ens alegra saber que el mes d'abril podrem tenir l'oportunitat de mostrar una vegada més tota la solidaritat i el suport cap al poble armeni, que ha tingut una relació històrica de solidaritat també amb Catalunya.

Sí que volia aprofitar per preguntar-li, que ho he fet també en la compareixença anterior, a partir de les dades que ens han facilitat i la informació que ens ha donat..., demanar-li si pot fer una explicació una mica més aterrada de com aquesta situació que s'està vivint a Armènia, a Nagorno-Karabakh, des de fa tants anys i en concret des dels darrers agreujaments del conflicte, com està afectant la situació de la dona, no?, com afecta això en les tasques de les dones, les tasques de producció, de reproducció i les tasques de cures. També en la seva situació en la seva llibertat sexual; és a dir, si han tingut també indicatius d'augment de possibles violències sexuals relacionades amb el conflicte directament.

I voldríem també demanar-li si..., una mica quina és l'expectativa que tenen respecte a la comunitat internacional. Nosaltres creiem que el Parlament de Catalunya forma part d'aquesta comunitat internacional i, com a tal, té el dret i té el deure d'escoltar-los i de posicionar-se. I ens agradaria saber també una mica, a nivell de la resposta de la comunitat internacional, quines són les seves valoracions i quines són les seves expectatives.

El president

Moltes gràcies, diputada. I, finalment, per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, té la paraula la diputada Jenn Díaz.

Jenn Díaz Ruiz

Gràcies, president. Bona tarda, senyor Hakobyan –no sé si dic bé el seu cognom... Bé, parlar la darrera té l'afegit que no es pot afegir gaire cosa més.

Sí que voldria fer alguns comentaris també en la mateixa línia de la companya dels comuns, perquè és veritat que l'informe d'Amnistia Internacional parla precisament de les víctimes de violències sexuals. Som conscients que en els conflictes armats les dones sempre tenen aquest afegit de la violència sexual, i l'informe el que diu és que no hi ha hagut rendiment de comptes ni s'ha fet justícia de les víctimes de violència sexual..., que es van cometre durant i després del conflicte el 2020. I que, a més a més –no sé si responc fins i tot una mica a la qüestió de la companya–, durant..., hi ha hagut un augment de violència masclista en l'àmbit de la llar, també agreujada per la pandèmia. Per tant, també preguntar-li en aquest sentit per la situació de la dona, d'aquesta violència sexual i violència masclista; si ens en pot fer algunes pinzellades.

També agrair-li que part de la informació que ens transmet en aquest dossier amb la població afectada ens parla de nens, de gent gran, de discapacitats, de persones desplaçades i de dones, que normalment són aquestes xifres ocultes que som conscients que són grups socials i col·lectius vulnerabilitzats, en els conflictes armats especialment. I, per tant, poder tenir dades en aquest sentit sempre reflecteix molt bé com impacta en la societat civil, però especialment en aquells que no tenen veu pròpia en els conflictes armats.

Per afegir una cosa diferent al que han afegit, si és que en té coneixement, en aquest informe que li comentava ara, també parlaven de la degradació ambiental, de l'impacte mediambiental i del projecte miner –ui, que em cau la bateria–..., del projecte miner d'Amulsar, que té una investigació penal oberta perquè s'estava ocultant el seu impacte mediambiental. I, per tant, si ens pot fer també algunes conclusions sobre aquesta qüestió enmig d'aquest conflicte.

I, per acabar, molt breument, crec que si hi ha algun parlament en el que es pot parlar d'autodeterminació, en el que es pot parlar de l'autodeterminació dels pobles, de la negociació, del dret a un referèndum perquè puguin parlar amb veu pròpia les persones afectades de quin volen que sigui el seu futur, és el Parlament de Catalunya. Així que benvingut tot el debat que hi vulgut aportar; té tot el nostre suport.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada. I ara, per respondre a les qüestions que li han plantejat, té un torn de fins a deu minuts. Endavant.

Sarkis Hakobyan

Gràcies per totes les preguntes. Intentaré poder respondre-ho tot.

Amb relació a les qüestions plantejades pel senyor Pedret amb relació al diàleg que hi pot haver entre el president Putin i Erdogan, crec que això no pot afectar positivament, perquè el que hem vist fins ara és que la situació ha empitjorat des de que va esclatar la guerra d'Ucraïna i després de l'acord de l'alto el foc de l'any 2020.

Rússia tenia i té el paper fonamental de les forces de pau i té una de les obligacions..., mantenir el corredor, aquesta carretera que connecta Nagorno amb Armènia, en ple funcionament. Però fa més de noranta dies que les forces de pau russes tampoc poden posar control i posar fi a aquesta manifestació i a aquest tall que hi ha. Llavors, el diàleg que hi pot haver entre el senyor Erdogan i el senyor Putin, crec que en aquest moment no..., vaja, que Armènia no té aquesta visió de que pot anar en positiu, no?

Perquè..., al contrari, què ha passat?, i què és el que tenim després de la guerra? Després de la guerra tenim en el Caucas que Turquia ha augmentat la seva presència amb les seves forces armades, perquè a les zones ocupades per l'Azerbaidjan les forces turques hi han posat bases militars, cosa que..., abans de la guerra no n'hi tenien. No n'hi tenien ni Rússia ni Turquia. Rússia tenia bases militars a Armènia, a la República d'Armènia, però no a Nagorno-Karabakh. A Nagorno-Karabakh hi havien les forces de Nagorno conjuntament amb les forces armènies, però no hi havia ni presència de forces de Turquia ni tampoc de Rússia. Amb la pèrdua del territori, Turquia ara ha tingut més implicació en el Caucas.

Això implica que l'Azerbaidjan estigui més reforçat militarment i políticament, perquè políticament Turquia està al seu costat, hi ha com un factor decisiu a la regió; i també militarment, perquè li ofereix tot tipus de col·laboració, i moltes vegades el seu ministre d'Afers Exteriors, el seu ministre de l'exèrcit, comuniquen que, en qualsevol cas, Turquia està al costat de l'Azerbaidjan, fent una amenaça contra la seguretat i la sobirania d'Armènia. Això, en aquest cas, no?

I tenim també que fa poc, qüestió d'una setmana, després de l'assassinat dels cinc policies que hi ha hagut a Nagorno-Karabakh, l'Azerbaidjan ha acumulat les seves forces de l'exèrcit al voltant de la carretera de Sotxi, al corredor de Lachin, aquesta

carretera que passa i travessa entre Armènia i Nagorno. També estan acumulant forces a les regions de Syunik, on també l'Azerbaidjan n'ha ocupat una part.

Fins i tot, fa dos dies, el primer ministre armeni, en una roda de premsa, ha dit que es veu clarament que hi ha una amenaça d'una nova escalada, perquè políticament es veu que no..., que hi ha moltes dificultats per poder arribar a acords.

Perquè Armènia i Nagorno juntament diuen que... Bé, Armènia ara mateix no té pretensions territorials contra l'Azerbaidjan en la seva integritat territorial, això no és un punt de debat. El nostre punt de debat és que l'Azerbaidjan i Nagorno-Karabakh i les..., o sigui que el Govern de Nagorno-Karabakh s'hauria d'asseure en una taula de diàleg i poder parlar sobre el seu futur, cosa que..., l'Azerbaidjan es nega a poder dialogar amb el Govern de Nagorno. Diu que no existeix govern. Ells no reconeixen que hi ha un estat o una regió que es diu Nagorno-Karabakh, que té un poble, que té un govern propi, que té unes institucions i que ells han de decidir el seu futur. Perquè això ja ho van fer l'any 1990, perquè les seves vides estaven en perill, i els seus drets. I no era perquè ells volien annexionar-se, sinó que aquest territori ha sigut un territori històric armeni des del segle III i abans de Crist, però en l'era soviètica aquest territori va ser cedit a la República Socialista Soviètica de l'Azerbaidjan, i per això després va esclatar el conflicte.

Amb relació a les dades, abans del conflicte de l'any 2020 hi havia una població de 147.000 habitants. Després del conflicte hi ha una població de 120.000 habitants. Hi han ara mateix necessitats bàsiques, amb aquest bloqueig, perquè tot el material provenia d'Armènia. I, després de la guerra, tant la diàspora armènia com organitzacions d'Armènia com organitzacions públiques i privades han fet els màxims esforços per poder reconstruir Nagorno després dels bombardejos i per poder tornar la vida a la normalitat.

Fins i tot, des de Santa Coloma de Gramenet, nosaltres també hem pogut fer una col·laboració conjuntament amb l'ajuntament i amb l'Agència Catalana de Cooperació, que era fer la reconstrucció d'un centre educatiu, perquè així la gent pogués tenir totes les seves necessitats allà, no?..., perquè no tingués la voluntat de migrar, sinó de poder-hi viure. Jo crec que... Hi havia alguna cosa més, senyor Ferran, amb relació a les dades? (*Veus de fons.*) No; bé, jo crec que això...

Amb relació a la neteja ètnica, com bé diu la senyora Aurora, aquells casos que hi han hagut amb el tancament del subministrament de gas el mes de desembre, el mes de novembre, el mes de gener i el mes de febrer, tancament de l'electricitat... Tot això implica que..., clar, l'Azerbaidjan què vol? Amb aquests actes, vol d'alguna manera intimidar la població perquè la població civil pugui migrar i pugui deixar les seves cases i se'n pugui anar i després que el Govern digui, doncs, «allà no hi viu ningú» i hi pugui entrar, perquè ara mateix no poden, d'aquesta manera. I, de fet, el defensor dels drets humans en reiterades ocasions ha pogut fer denúncies i ha denunciat casos concrets que hi han hagut en aquest tipus d'alteracions.

Amb relació a les dones, sobretot es refereix..., hi han informes que... Clar, tenen necessitats amb relació als productes de primera necessitat i tot això, que no arriben, i tot això provoca una inestabilitat, una crisi humanitària, no?, perquè la gent té molts problemes allà. La gent fins i tot..., no parla de que si avui té gana o no, ja pensen si avui poden dormir bé o si pot ser que l'endemà, doncs, quan obrin els ulls, estiguin envaïts o hi hagi una nova guerra. Llavors, la situació és bastant complexa.

A nivell de la comunitat internacional, què es pot fer? Hi han hagut esmenes i mocions de condemna i de solidaritat, però aquestes mocions... Ara mateix fa falta que es puguin posar sancions a organitzacions o a persones del règim dels àzeris per cometre aquests actes, perquè d'alguna manera la Unió Europea pugui prendre decisions i pugui obligar a respectar els tractats internacionals, com és, per exemple, la decisió que ha pres el Tribunal Penal Internacional de reobrir la carretera.

En aquest sentit, nosaltres també voldríem i demanaríem que el Parlament de Catalunya..., si es pogués posicionar en fer una condemna d'aquests atacs, expressar

la seva solidaritat, però a la vegada també exigir, amb uns mecanismes internacionals que siguin vàlids, la reobertura i la defensa dels drets de les persones que viuen a Nagorno-Karabakh.

Crec que si hi ha més preguntes... Crec que, amb relació a la vostra pregunta..., sí, la situació de les dones és més o menys aquesta. Bé, i també hi han informes que diuen que hi han hagut casos, com és ben conegut..., una dona, una dona que oferiria serveis a l'exèrcit armeni, que una dona voluntària també havia anat en aquesta invasió que hi ha hagut l'any 2021 al territori armeni. Aquesta dona, quan van capturar..., la van violar, la van violar en grup i després van fer els vídeos i ho van publicar, els soldats àzeris, no? Sobre això hi han els vídeos, hi han documents.

De neteja ètnica també hi han casos. En aquests anys, en aquests tres anys de pau, després de la guerra, que hi ha hagut, hi han casos, molts casos, en què quan l'exèrcit ocupa un territori el que fa és tractar la gent de molt mala manera. Potser agafen un presoner, un presoner de guerra, i amb deu o vint persones li fiquen una pallissa i després graven un vídeo i ho publiquen a les xarxes socials, per poder-ho difondre a les xarxes socials. I això crea com un ambient d'odi racial contra una població, no?, contra la població armènia.

I, davant d'això, encara no hi ha hagut mecanismes perquè puguem fer denúncies o que puguin obligar les autoritats àzeris a no cometre aquest tipus de... Perquè tot això el que fa és..., no crea una estabilitat de pau, i no hi han visions de futur que hi pugui haver una pau i una relació amistosa entre els països.

A Armènia hi han hagut eleccions parlamentàries l'any 2020, després de la guerra. Va guanyar el partit que va dir que el seu lema ha sigut «tornarem la pau a la regió», un partit democràtic que ara mateix també governa, que ell en tota la campanya electoral ha dit que «nosaltres, si guanyem, farem la pau amb els nostres veïns, crearem una pau a la regió, amb diàlegs, arribarem a diàlegs», però ara mateix no es veuen camins per poder dialogar i per arribar a acords, perquè si una part no et reconeix i sempre vulnera els drets... I ja no parlem solament del territori que ha estat en disputa entre Armènia i l'Azerbaidjan; parlem del territori reconegut que és Armènia, que ells volen tornar a envair.

I també donar les gràcies, una altra vegada, al Parlament de Catalunya, a la Mesa d'aquest Parlament i a les persones que han fet possible també que el reconeixement del genocidi armeni sigui possible, però a part també que es pugui fer una commemoració. Crec que és molt important, aquesta commemoració, perquè és també una causa de defensa dels drets humans per als armenis, però a la vegada no solament per als armenis, sinó també per a totes les persones, per a la comunitat internacional, no?

Perquè d'aquesta manera demostrem que és veritat que han passat molts anys, cent vuit anys, però nosaltres no ho oblidem –no ho oblidem. I estem allà i ho recordem, i no deixarem que torni a passar, no? Jo crec que aquest és un missatge important, que també aquí a Catalunya hi viuen més de vuit mil armenis. Hi han diferents entitats, hi ha una població ja bastant integrada i..., molt bé.

Moltes gràcies per això.

El president

Doncs moltes gràcies al senyor Sarkis Hakobyan, el president d'Ararat. Ens veurem, per tant, ara, el mes d'abril, en aquesta commemoració, que no només és record, memòria, sinó que, com deïeu, també és la millor forma de projectar-nos perquè aquests fets no es puguin tornar a produir. Moltes gràcies.

Ara, si us sembla, farem..., re, deu segons per fer el canvi de taula, i continuarem amb el darrer punt de l'ordre del dia, que és la compareixença del cònsol honorari de Txèquia, el senyor Jaime Martín Puchol.

El president

D'acord, doncs.

Compareixença de Jaime Martín Puchol, cònsol honorari de la República Txeca, per a informar sobre el balanç i els projectes desenvolupats durant la presidència txeca del Consell de la Unió Europea

357-00903/13

Com us deia, reprenem la sessió amb aquest últim punt, que és la compareixença de Jaime Martín Puchol, cònsol honorari de la República Txeca, davant d'aquesta comissió, per tal que faci balanç dels projectes desenvolupats durant la presidència txeca del Consell de la Unió Europea. Tindreu aquests vint minuts inicials, fins a vint minuts; després hi haurà el torn dels grups –tindreu aquí el cronòmetre–, i finalment tindreu encara deu minuts més en acabar la intervenció dels grups parlamentaris, d'acord? (*Veus de fons.*) Doncs teniu la paraula. Quan vulgueu.

Jaime Martín Puchol (cònsol honorari de la República Txeca)

Bona tarda, diputades, diputats. És un plaer estar aquí per a mi. Jo normalment us veig sempre des d'aquell costat; avui em toca aquí. Home, això impressiona, encara que sigueu tots ben coneguts... Ens coneixem molt. Després de divuit anys de representar la República Txeca, m'hi trobo com a casa, però, carai, impressiona estar aquí i no allí.

Dit això, deixeu-me que us faci cinc cèntims de la República Txeca, que tots la coneixeu, però sí que voldria, re, fer-ne tres pinzellades. La República Txeca és un país de 10,5 milions d'habitants, capital Praga; per mi –per a altres poder...– la més bonica del món, amb la cervesa millor del món –he d'afalagar el país. La llengua, complicadíssima, és el txec; és d'una arrel eslava, set declinacions, molt complicat.

La República Txeca forma part pràcticament de tot: Unió Europea, espai Schengen, OTAN, ONU, OCDE, Organització Mundial del Comerç, UNESCO. És un sistema polític..., és una república parlamentària. Tenim un cap d'estat, que és un president, i un cap de govern, que és un primer ministre.

El cap d'estat és molt nou, és de trinca; el dia 8 del III –perdoneu– va entrar com a president. És un militar, és Petr Pavel, és un home de seixanta-dos anys. I tot això ho explico perquè després veureu la influència que ha tingut la presència de..., a la Unió Europea, per part de la República Txeca, l'interès que ha tingut en alguns temes, perquè ve del tarannà d'aquests representants i d'aquests polítics. És un home que ve de la via militar, educat al King's College anglès i també l'Acadèmia Militar de Brno. Va estar de general de l'OTAN, o sigui, coneix molt bé Europa. És europeïsta convençut. Va ser general durant..., 2015-2018, i és un home conservador, europeïsta convençut i defensor total de la causa ucraïnesa i, a més, s'hi ha involucrat.

Juntament amb ell, el Petr Fiala és el primer ministre, és el cap de govern. També és un home bastant jove. És un conservador, és europeïsta i també molt vinculat a la causa de la crisi que estem vivint en aquest moment, amb aquests moviments geopolítics tan complicats que estem vivint ara a Europa. Ve del món acadèmic, és universitari. Va ser durant un temps rector de la Universitat de Brno –és d'on ve ell, de Brno–, i a la vegada va ser ministre d'Educació. I després es va presentar per ODS, el Partit Democràtic Cívic, que representa una coalició conservadora –estem en un món conservador, encara que entris dintre d'una línia de la presidència més activa–, i va guanyar les eleccions el 2021 i va arribar a ser, bé, primer ministre.

La Universitat de Brno és de Masaryk. Masaryk, juntament amb Václav Havel, són dos representants durant el segle XX de la República Txeca. I tot això influirà en tot l'esforç que fan els txecs dintre dels sis mesos que estem a la presidència del

Consell, que a la vegada hi vam estar l'any 2009. Aleshores també certa «rumorologia»..., diuen que si Masaryk tenia ascendència de Catalunya –no ho crec, però ho diuen.

Si més no, la màxima, la consigna, la referència de la República Txeca dintre la seva presidència del Consell va ser «Europa com a tasca». D'on surt aquesta línia? Surt de que Havel en el seu moment, l'any 1996, quan li van donar un premi, ell ja va dir que Europa era «com una tasca» i s'havia de fer, aquesta tasca.

Ens hem trobat en una situació complicada, una crisi geopolítica. Nosaltres estem dins del pacte de Visegrad, com bé sabeu. Txèquia, Eslovàquia –Txecoslovàquia antiga–, Hongria, Polònia som del pacte de Visegrad. Hem tingut problemes amb Hongria. Un primer ministre txec deia: «Cada vez que presentamos un intento de sancionar a Rusia, Hungría arrastra el zapato», o sigui que frenava. Això ens ha provocat també tenir mà esquerra. Tenint dintre de la tríada, del trio que estem, França, Txèquia i Suïssa, estem..., poder és el país que hem tingut, o ho considerem, més activitat i que hem treballat força i amb molt interès.

Ja tenim una experiència. L'any 2009, del gener al juny, ja vam tindre aquesta presidència. Era un moment delicat, en aquell moment; no una crisi, era un moment delicat. I ara hem tingut un altre moment, i aquest sí que és un moment crític, geopolític.

La República Txeca al Consell lo que pretén és defensar la llibertat, els drets dels ciutadans. I no és fàcil mantindre unida aquesta Europa, que està a vegades..., trontollant, però arribarem a una Europa segura, democràtica i sostenible si entre tots ens hi esforcem.

Tots coneixeu ja quines són les prioritats del Consell que va instaurar la República Txeca. Hi havia cinc grans prioritats. No les laminaré, ja les coneixeu, ja les hem tingut; si més no, sí que faré el context.

I aquestes prioritats van primer amb Ucraïna. Sempre busquen o han buscat..., la intenció d'aquesta presidència és la integritat territorial i la reconstrucció després de la guerra, la postguerra..., sobretot l'estatut de candidat, que pugui entrar a la Unió Europea i a l'OTAN. Això sempre ha estat..., la República Txeca..., els membres, dintre de sis mesos, forçar aquesta intenció.

Temes d'energia. Sempre hem estat intentant no dependre de Rússia, dels combustibles fòssils i del gas. Txèquia ha apostat i ha intentat que Europa aposti també per altres alternatives, per energies alternatives. Txèquia ha entrat en el món una altra vegada del tema nuclear, que alguns no hi estan d'acord, però altres sí. Però volem prescindir de la dependència de Rússia, sempre buscant nous proveïdors i buscant la diplomàcia verda, les energies alternatives.

En defensa, sempre busquem la cooperació entre la Unió Europea i l'OTAN, que tinguin molta relació parlant de la posició estratègica i de la lluita, sobretot, contra el terrorisme.

En economia busquem l'acord de lliure comerç i la cooperació entre la Unió Europea i Estats Units; és a dir, Estats Units és una economia important, amb una lluita també de poder i de lideratge amb Xina. Però, bé, creiem que la Unió Europea ha de vincular-se o estar connectada amb Estats Units i arribar a aliances. A alguns no els agradarà, altres poder ho valoraran.

I, en democràcia, sempre la protecció dels drets humans, de la societat civil, dels règims, i sancionar aquells que ho fan malament, com Rússia. Ho hem intentat sancionar i ho hem aconseguit, perquè hem aconseguit aprovar els blocs setè, vuitè i novè contra Rússia. Tenim prioritats geogràfiques. A part de tot el sistema propi d'Europa, també tenim fora d'Europa altres alternatives, i apostem molt per l'Europa de l'Est, pels Balcans occidentals.

Per la situació a l'Indopacífic..., ara s'està produint una altra vegada una situació. Austràlia, Estats Units i Anglaterra... Estem buscant aliances. Xina està allà. Apostem per l'Indopacífic. I també apostem pel Sahel. El Sahel és una situació molt

complicada, i tenim dos països molt conflictius, que és l'origen a vegades del terrorisme: Mali i Burkina Faso. Dintre de tota aquesta intencionalitat, s'ha treballat força per reduir les dependències, sobretot combustibles fòssils de Rússia –s'ha treballat força.

Lo que proposàvem amb les nostres propostes ho hem intentat obtenir i s'ha aconseguit. També vam buscar que durant l'hivern els dipòsits de gas estiguin plens, i més o menys es va aconseguir. I també s'ha buscat la descarbonització de la indústria de la Unió Europea i passar al gas natural, si pot ser, l'hidrogen, i si és verd, millor. Sobretot defensar les defenses de la Unió Europea.

I, bé, la seguretat cibernètica, que és molt important. Fa pocs dies vam tindre un atac al Clínic. Aleshores, sempre... La República Txeca ha tingut gent competent, dins del món del *software*, i del *hardware*, però del *software* més. I, aleshores, hi ha informàtics interessants que sempre defensen aquestes línies –atenció, seguretat cibernètica...–, perquè realment es pot col·lapsar un país, es pot col·lapsar no solament un país, sinó un continent o tot un tot un sistema. Aleshores, aquestes..., sempre van a buscar aquesta seguretat en els temes que vinguin vinculats a tot el que són informàtica, que no hi hagi una dependència total dels sistemes –hi ha els *hackers*, que en saben molt.

I sempre també, dintre d'aquesta línia, d'una forma molt acurada, les relacions entre Estats Units i la Unió Europea, reforçar aquesta competència. Estem molt preocupats amb el medi ambient i, sobretot, amb mesures d'emergència energètica.

Sancions a Rússia. Som veritables defensors d'Ucraïna. Hem estat contra Rússia, i nosaltres hem depès de Rússia moltes vegades. De fet, hem estat depenent del gas i del petroli russos, i ho hem intentat reconduir –ara mateix, els refugiats...

Després d'aquests sis mesos, considerem que hem aconseguit algunes fites. Hem arribat a l'aprovació dels paquets de l'emergència energètica. Com he dit, aplicació de les sancions a Rússia dels paquets set, vuit i nou. Hem ajudat molt Ucraïna, tot lo que hem pogut i més. Però abans ja érem defensors d'aquesta tesi, perquè abans de que Rússia entrés a Ucraïna ja dèiem: «Atenció, atenció, que hi ha aquesta possibilitat.» I també amb els països bàltics: Letònia, Estònia, Lituània; estaven molt preocupats perquè ells estaven al costat –inclús Moldàvia.

Hem aconseguit Bòsnia-Hercegovina, que després de sis anys d'intentar obtenir l'estatut de candidat no l'havia obtingut. Amb la presidència de la Unió Europea, del Consell, per part de la República Txeca, s'ha aconseguit. I també hem aconseguit cancel·lar els visats de Kosovo. Era l'últim país dels Balcans que tenia aquestes restriccions.

Limitacions dels preus del gas. Els hem aconseguit limitar. I fem caminar o anem per una nova plataforma de diàleg, de cooperació entre països, de seguretat. I no solament dels vint-i-set, sinó també entre països veïns. Home, amb Rússia no hi comptem, perquè Rússia..., és una situació molt complicada.

Hem intentat arribar i avançar en l'ampliació de la Unió Europea, concretament amb l'adhesió d'Albània i Macedònia del Nord, i també estatut de candidat a la Unió Europea per part d'Ucraïna i Moldàvia. Estem *en ello*, ho estem aconseguint. Sobretot lo que intentem és la resiliència econòmica europea. Sempre busquem, davant d'una situació de crisi, adaptar-nos i resoldre-la. Això ens ha tocat fer-ho, i per això surten ara totes les idees de la resiliència.

Estem intentant que hi hagi..., buscar el mercat únic i que hi hagi una autonomia estratègica oberta entre els mercats. I busquem arribar una mica més enllà: Mercasur, Nova Zelanda, Austràlia, Índia. I, curiosament, negociant amb Andorra sobre uns acords d'associació hem tingut avenços rellevants amb el paquet Fit for 55. No ho hem aconseguit tot. Concretament, no hem aconseguit que a l'espai Schengen hi puguin entrar Romania i Bulgària. Viena s'hi va oposar de pla, s'hi va oposar totalment, no hi va voler entrar.

Bé, però seguim treballant aquests temes. I sobretot ens hem trobat amb Hongria. Hongria sí que està... Bé, de fet, el pacte de Visegrad cada vegada trontolla més. I aquells quatre països que tiraven endavant el pacte de Visegrad i que feien acords comercials interns –Polònia, Txèquia, Eslovàquia i Hongria–..., ara no, perquè, bé, Hongria s’ha decantat per anar una mica més a favor de Rússia i menys amb les tesis d’Europa.

Bé, ens han donat consideracions. La premsa diu que la República Txeca..., bé, la República Txeca i el Consell, dintre del Consell, i la presidència, hem tingut una imatge immillorable dintre de la política internacional. Dos-cents professionals txecs han estat treballant tots aquests sis mesos dintre del sistema de la presidència. Hem tingut quaranta sessions del Consell, i els txecs han negociat amb eurodiputats i han arribat fins al final més de trenta propostes de llei. De mitjana, consideren que estem per sobre de presidències anteriors.

Charles Michel, president del Consell d’Europa, diu: «L’activitat...» I això ho diu públicament, no ho dic jo, eh?, no són paraules meves, són de Charles Michel: «L’activitat portada a terme per la República Txeca durant el període de presidència va ser molt valorada, altament valorada, i va ser excepcionalment activa, compromesa i decidida per mantindre, aguantar i aconseguir la unió d’Europa», i per aquí està lluitant.

Ursula von der Leyen –tothom la coneixem– va dir: «Europa deu molt als txecs per l’excel·lent tasca portada a terme durant aquests sis mesos.» Frans Timmermans, primer vicepresident de la Comissió Europea, va dir: «Els txecs van aconseguir grans èxits amb relació al pacte verd, el Green Deal, i també al paquet Fit for 55, per reduir les emissions de carboni en un cinquanta-cinc per cent des de l’any 1990 fins a l’última dècada..., d’aquest any.»

Václav Havel..., també Timmermans es va fer ressò de les paraules de Václav Havel en el seu moment, i deveu saber que Václav Havel va ser una estadista molt reconegut, primer president de Txecoslovàquia i president de Txèquia. Ell volia que la divisió entre Europa oriental i occidental fos una qüestió sols geogràfica; ni moral ni política, sols geogràfica.

Els ministres europeus també ens han afalagat. Han dit que hem fet una molt bona feina, que hem treballat força bé, i estem molt satisfets d’aquesta feina.

Jaroslav Zajíček –aquest és nostre, aquest..., poder no val, el seu criteri, però és important dir-lo– és l’ambaixador que representa la representació permanent de la República Txeca a la Unió Europea. És responsable de Transports, d’Energia i Medi Ambient. I ell va dir: «Del que ha estat aconseguit aquests sis mesos, en beurem durant molts anys.» *Financial Times* també va dir que els txecs eren persones molt treballadores.

Passats aquests sis mesos de la presidència, seguim treballant, seguim fent coses, seguim lluitant. I tenim aliances, i algunes poder diferents a les que hem fet durant els sis mesos. No estem d’acord amb les tesis que d’aquí a l’any 35 o a l’any 50, 2035, no hi hagi cotxes de combustió amb benzina. Itàlia s’ha posat en aquesta situació i la República Txeca ho està seguint.

També hi ha una altra figura que estem temptejant, que és el conveni d’Istanbul. El conveni d’Istanbul no l’hem signat, no l’hem ratificat, no ens hi hem pronunciat. Però no sols la República Txeca, sinó tots els països que l’envolten. Ni Eslovàquia ni Hongria ni Estònia ni Letònia ni Lituània..., tots aquests països han estat..., no s’hi han pronunciat.

Si més no, la República Txeca és defensora de la democràcia, dels drets humans, de la unitat d’Europa, i considera que Europa, si està unida, serà forta i tirarà sempre endavant.

No sé si m’he passat o no he arribat... (*Veus de fons.*) Oh, carai. Bé, podria seguir, però poder no daixò. Deixem-ho aquí –deixem-ho aquí.

El president

Doncs us agraeixo molt aquesta primera exposició. Ara serà el torn dels grups parlamentaris. Finalment tindreu un últim torn, també, per respondre o per afegir alguna qüestió que us hagi quedat...

Jaime Martín Puchol

Ara, això sí, ja estic més impressionat, perquè hi ha membres importants de la Mesa i hi ha diputats de tota la vida... No sé quines preguntes em faran, però intentaré respondre-les.

El president

Ho és vostè, de tota la vida. (*El president riu.*) Té la paraula...

Jaime Martín Puchol

Jo intentaré respondre a tot allò que consideri...

El president

...el diputat David Pérez, del Grup Socialistes.

Jaime Martín Puchol

David Pérez és...

David Pérez Ibáñez

Moltes gràcies, senyor president. Senyor..., honorable senyor Martín Puchol...

Jaime Martín Puchol

Gràcies.

David Pérez Ibáñez

...per mi és un plaer que ens tornem a veure. I, efectivament, fa molts anys que ens veiem, i que duri, eh?, que sempre és un plaer. Efectivament, són sis mesos de la presidència en el Consell de la Unió Europea en un moment molt complicat, molt difícil. Aquesta presidència ha estat molt influenciada per la situació geopolítica actual, i especialment per l'agressió russa contra Ucraïna.

Des del meu punt de vista, el més important d'aquesta presidència –i vostè no ho ha anomenat o ho ha anomenat una mica de passada– és que, davant d'aquesta situació tan complicada, vostès han aconseguit mantenir la unitat de tots els estats membres de la Unió Europea, prenent decisions tan complicades i tan complexes com les que hem hagut de prendre, però de manera unànime per tots els estats que la componen. I, per tant, han estat d'acord en tots aquests acords.

Jo també, com vostè, destacaria fonamentalment tot el paquet d'aquest treball de sis mesos, mantenir aquesta posició forta i unida i de principis de la Unió Europea davant el món, aquesta..., que s'ha contribuït a un consens sobre la imposició de sancions a Rússia i a Iran. Recordem, com vostè deia, el paquet..., els paquets setè, vuitè i novè, el recolzament financer a Ucraïna –absolutament necessari, i també s'ha fet durant tot aquest període–, i sobre com eliminar gradualment la nostra dependència del gas rus.

També destacaria aquesta aprovació de les seccions climàtiques d'aquest paquet Fit for 55, i, en particular, aquest consens tan ampli dels estats membres sobre la limitació dels preus del gas. I també, com vostè deia, l'avançar en aquesta integració europea dels països dels Balcans occidentals i dels països associats a l'Europa de l'Est. I també aprofundir en les relacions amb països no europeus, especialment Estats Units –vostè ho deia–, però també Israel; també els països de la regió de l'Indopacífic.

Miri, li he de fer una pregunta. Quan es fa tanta feina i quan ja s'ha acabat el mandat, sempre penses: «Ai, potser m'he quedat amb alguna cosa per fer. Potser hi ha alguna coseta que m'agradaria... Si ara tornés a començar, jo això ho faria.» I m'agradaria..., si, amb el seu coneixement i amb la seva saviesa, hi ha alguna coseta que

s'han deixat en el tinter. I si vol... (*Veus de fons*). Sí. I si vol li faig la pregunta d'una altra manera: quines serien, segons el seu criteri, les prioritats també de la futura presidència espanyola, en aquest cas?

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Gràcies, senyor diputat. Doncs ara tindria la paraula el diputat Quim Jubert, del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya.

Joaquim Jubert Montaperto

Sí. No puc menys que agrair també la presència del senyor Martín Puchol, cònsol de Txèquia, per explicar-nos el semestre de la presidència txeca a la Unió Europea. La presidència, com ens ha dit, de Txèquia el segon semestre del 2022 va ser sota el lema «Europa com a missió», que segurament s'ha vist afectada per l'agressió russa a Ucraïna, i, malgrat això, vostès van aconseguir aprovar el paquet de sancions set, vuit i nou.

Entre les cinc prioritats inicialment fixades per Txèquia n'hi havia concretament dues... Una parlava de reforçar les capacitats de la defensa europea i la seguretat en el ciberespai, i una altra, de la resiliència de les institucions democràtiques. La presidència txeca, en matèria de ciberseguretat, va proposar al Consell del mes de novembre un reglament de mesures per unificar un nivell comú als òrgans, institucions i entitats de la Unió. La proposta incorporava dinou necessitats i detectava quatre llacunes específiques en la gestió de les crisis cibernètiques que calia abordar.

Posteriorment vam preparar un full de ruta que identificava les esmentades llacunes que calia corregir i proposava solucions i mitjans específics per fer-ho. Entre aquestes llacunes hi havia les interferències en processos electorals, i per això vam proposar un paquet de mesures per a la protecció de la integritat dels processos electorals reforçant la participació democràtica a les eleccions i un necessari reglament electoral sobre transparència en la propaganda de caràcter polític.

Finalment, una proposició amb un text de compromís es va presentar al final de la seva presidència i fou aprovada. També va iniciar una negociació entre institucions per un reglament relatiu als estatus i finançament dels partits polítics i fundacions polítiques europees. El balanç, per tant, en aquest camp, no pot ser més que positiu.

En quin sentit l'escàndol del programari Pegasus influeix en aquesta proposta? I com valora el país que vostè representa aquesta intromissió en els drets i llibertats de les persones, la utilització d'aquest programari per part d'alguns estats de la Unió? He llegit que en el cas de Txèquia no hi ha hagut, que se sàpiga, cap cas de polítics o ciutadans espiats amb aquest programari.

En el marc de reforçar la resiliència de la Unió Europea i en el marc de la lluita contra les amenaces híbrides i la desinformació, hi ha hagut progressos en forma de consensuar un text de conclusions per part del Consell sobre la manipulació de la informació i ingerències estrangeres. En aquest sentit, llargues negociacions varen portar a l'aprovació del text de les línies directives d'una reacció coordinada per a les campanyes híbrides, dites «*hybrid talkbox*». Considera que les institucions europees són prou fortes per implementar, mitjançant la corresponent directiva, un marc unificat sobre finançament de partits i transparència a les despeses de les campanyes electorals?

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputat. Doncs ara seria... Veig que s'ha absentat el Grup Parlamentari de VOX, també s'ha absentat el Grup Parlamentari de la CUP... Doncs finalment serà el torn de la diputada Ana Balsera, del Grup d'Esquerra Republicana. Gràcies.

Ana Balsera i Marín

Gràcies, president. Començar, com han fet els meus companys d'altres formacions polítiques, amb un agraïment al cònsol per aquesta explicació. A més, ho ha fet d'una manera com molt distesa i molt entretinguda, i hem pogut conèixer millor el president i, a banda, el que s'ha dut a terme durant la presidència txeca del Consell de la Unió Europea.

Jo sí que volia fer unes consideracions, no? Un cop analitzats aquest darrer informe que va presentar i aquests resultats, veiem que vostè ja feia esment que la gran..., el principal escull que s'ha trobat o dificultat que s'ha trobat aquesta presidència ha sigut precisament la guerra a Ucraïna i, per tant, gran part dels esforços han hagut de dedicar-se precisament a fer front a aquesta invasió russa a Ucraïna.

D'altra banda, també ja feia esment d'aquesta voluntat d'ampliar la Unió Europea, els seus estats membres, i els contactes que ja s'han tingut amb altres estats per tal d'iniciar aquest procediment d'inclusió a la Unió Europea.

La resiliència econòmica, que ja en feia esment...

Però jo sí que volia aturar-me –i ja ho ha fet el diputat de Junts per Catalunya– en el tema de seguretat i defensa de l'estat de dret, no? Precisament una de les notes del contingut d'aquest darrer informe sobre el resum de la presidència txeca deia, en la defensa de l'estat de dret, que la presidència txeca va negociar amb els estats membres una bateria de propostes legislatives, d'una banda, per als processos electorals europeus, i, de l'altra, per enfortir la participació democràtica, amb el compromís a favor de la defensa de la integritat i de la democràcia per part dels seus estats membres.

De fet, vostè al principi presentava el president de la República Txeca com un home europeista. Llavors, davant d'aquest president, que a més és europeista, entenc que, per una banda, en aquest sentit de la Unió Europea de respectar la sobirania dels estats membres però ser com una unió..., un estat d'estats, per dir-ho d'alguna manera, amb una harmonització de la normativa..., i que s'ha treballat precisament en aquest sentit per reforçar les capacitats d'aquesta Europa i d'aquesta ciberseguretat, com veuen el cas de Pegasus...

Però, abans d'entrar en Pegasus, sí que m'agradaria que, en aquesta defensa de l'estat de dret, a l'Estat espanyol, com a estat membre de la Unió Europea, podríem a vegades considerar que es basa més en el *rule by law* que en el *rule of law* que ha de regnar aquesta Unió Europea. De fet, una de les recomanacions de l'informe era, per una banda, la renovació del Consell General del Poder Judicial i, per l'altra, la modificació de la llei de secrets per entendre que era una llei massa blindada, per dir-ho d'alguna manera.

Al Parlament Europeu trobem també una comissió per estudiar el cas Pegasus i poder... Nosaltres ens trobem, per dir-ho suaument, eh?, que el poder judicial que hi ha a l'Estat espanyol està instrumentalitzat –ho diré així–, i, per l'altre tema, com ja comentava, els secrets oficials. Llavors, davant de tot això, les institucions de la Unió Europea creiem que perden part del seu sentit si no defensen tots els drets i llibertats que té tota la ciutadania europea.

Per tant, ens agradaria conèixer quina és la posició davant d'aquestes recomanacions: d'una banda, la renovació del Consell General del Poder Judicial, i, de l'altra, la modificació de la llei de secrets i de l'atac a..., Pegasus.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada. Doncs han acabat la intervenció els grups parlamentaris. Tindríeu aquest darrer torn fins a un màxim de deu minuts. Per tant, cònsol, quan us sembli.

Jaime Martín Puchol

Sí. Ferran Pedret, bé, el reconeixement és mutu. Vostè..., fa molts anys que ens coneixem i li tinc un gran respecte i estima personal. Si més no, avui estem allunyats tres metres, i entraré en aquesta pregunta que vostè m'ha fet. Pensi que al llarg de tot el meu discurs jo he donat la unitat com un fet d'inici; no és que l'hagi defensat, és que ja la considero com a tal.

Hi ha una... Jo no sé si a vostè li agraden els braus –toros, que en deien abans... Hi ha una pauta que diu: «Al torero se le supone el valor.» Nosaltres ho hem de demostrar. És un símil. I ja hem demostrat..., no que la unitat..., sinó que ja la tenim. Sempre afavorir la unitat d'Europa, sempre l'hem intentat mantindre.

Nosaltres venim d'una experiència complicada. De fa molts anys, la Unió de Repúbliques Socialistes Soviètiques ens tenia controlats, doncs, apareixen presidents que eren antieuropeus, Václav Klaus... I, abans d'aquest president, en Zeman era un home una mica estrany. Ara entrem en una dinàmica de gent que està afavorint les relacions amb la Unió Europea i considera que aquesta és una línia important a tirar endavant. Per tant, la unitat és bàsica.

Prioritats espanyoles. Això és tan complicat... Miri, dintre de la línia dels txecs, que tenen una forma i un tarannà de treballar, pensar i actuar, que poder som Centreuropa, i tenen una estructura mental, valgui la redundància, molt dinamitzada, jo no m'atreviria a valorar lo que pot fer la propera presidència. No ho sé, és que no sé què passarà. Perquè, a més, el disseny és diferent, les intencions són diferents, i la situació..., no geopolítica, sinó interna del país és diferent. Per tant, no m'atreveixo a donar cap tipus de vaticini sobre què faran.

Ho han dit, hi ha informacions, han marcat línies, però vostè sap que a vegades les coses són canviants, i no depenen..., de forma interna, sinó de forma externa, són endògenes, i apareixen situacions totalment inesperades. Qui es podia esperar que, després de l'any 2014, Crimea..., després tornés Rússia una altra vegada i hi entrés a sac com hi va entrar? Avisaven els americans, els txecs més o menys ho sabien. No ens podíem esperar aquesta situació.

Per tant, són circumstàncies que ni s'esperen ni es poden controlar. Ara, quan arriben, hi has d'entrar, has de buscar solucions i has d'adaptar-te en aquest moment. És lo que ha fet la República Txeca. Primer va veure com li venien les bufetades d'Ucraïna. Es va posar al costat d'Ucraïna i totalment contra Rússia. I a partir d'aquí s'ha adaptat, sempre buscant, ajudant, col·laborant i entrant. Aquesta és la línia de la República Txeca. I jo espero que Espanya faci exactament lo mateix, esperem que així sigui. Però no m'atreveixo a donar cap tipus de previsió de què es pot esperar demà.

Jo..., pensi que porto divuit anys com a cònsol de la República Txeca. Iestic, home, contaminat –no intoxicat, però contaminat– de la forma de treballar dels txecs. I a vegades perdo una mica la línia d'aquí, perquè jo tinc informacions del MAE, del Govern txec, de l'ambaixada... Hi tinc una relació plena. I després tinc un inconvenient: el consolat de Barcelona és el consolat més gran que tenim aquí a Espanya i és el que té més cobertura. I llavors jo tinc molts *inputs*, molts *inputs*, molts *inputs*, i constantment rebo informacions: a vegades ordres, a vegades consells, a vegades reflexions. Per tant, m'estic adaptant a pensar més com allà que com aquí. Per tant, no m'atreveixo...

Pegasus. Pegasus..., hem tingut la sort de que no ha passat re, que ningú ens ha vigilat. Per què? Perquè he dit que els txecs són molt competents amb els sistemes informàtics. Tenen una gran capacitat d'anàlisi del *software*. Poder Pegasus o els que han volgut entrar en aquesta dinàmica han vist que podien neutralitzar l'intent de vigilar i d'entrar en altres sectors i no s'hi han atrevit o no ho han fet. I, si ho han fet, potser els txecs els han neutralitzat, però no ens n'hem assabentat. No sabem exactament qui, com, si han entrat el Pegasus i si ha treballat. La informació que tinc és que no s'hi han atrevit, no han fet res, ningú ha estat vigilat.

La manipulació d'informació és important, i es manipula a tots els nivells. I a vegades es juga molt, amb la manipulació. I si tens eines per manipular pots arribar a un final inesperat, que no es pot controlar. Però entrem una altra vegada en el tema de la vigilància: cada vegada que tens un problema, primer intenta'l entendre i després busca solucions i adapta't al problema. Els txecs tenen una gran capacitat de reacció, perquè ho han fet des de sempre, això. S'han trobat amb aquest tarannà. Per tant, la manipulació d'informació..., difícil.

Les institucions europees, tot lo que és la transparència. Bé, nosaltres hem intentat sempre ser transparents. No hi ha casos de corrupcions a la República Txeca. No s'ha plantejat mai cap problema. Sí que hi ha hagut enfrontaments, contrastos. Si més no, aquí no crec que hi hagi cap tipus de vinculació que pugui generar dificultats o problemes amb la República Txeca. Si més no, voldria que em concretés una mica més la pregunta sobre el tema aquest. (*Veus de fons.*) M'estic passant...?

El president

Deu segons, diputat, si l'hi pot concretar.

Jaime Martín Puchol

Perdoneu si he trencat el protocol...

Joaquim Jubert Montaperto

Sí.

El president

De fet, obriria torns, però ens portarà...

Jaime Martín Puchol

Em sap molt greu, eh? Re...

Joaquim Jubert Montaperto

Jo em referia a l'aprovació d'un text de conclusions que vostès van proposar al Consell Europeu, i li preguntava si vostè pensa que les institucions europees són prou fortes per implementar a nivell de tot Europa aquestes recomanacions sobre finançament de partits i transparència de les despeses.

El president

Gràcies, diputat. Té la paraula.

Jaime Martín Puchol

Demano disculpes. Demano disculpes, perquè la meva ignorància..., és tan atrevida, la ignorància... I perdoneu, eh?, no volia trencar el protocol, i em sap molt greu.

Jo crec que no. O sigui, no hi ha prou capacitat, no hi ha prou esforç, les institucions no estan prou preparades, hi ha criteris diferents. Jo crec que no..., difícil, difícil. Encara que a la República Txeca crec que sí, però bé.

I després, ciberesport..., ciber..., la seguretat i tot el procediment de la transparència. Jo crec que he anat contestant més o menys a totes aquestes preguntes, però, si més no, doncs, me deixeu que jo també us contesti, si més no. El que deia: seguretat, importantíssim; ciberseguretat, bàsic. O sigui, s'han de controlar tots els sistemes operatius que hi ha, perquè es pot distorsionar la realitat i crear un univers fictici, irreal, que no té... Si realment està això protegit i està vinculat i està consensuat, difícilment es pot entrar a diversificar o a donar línies d'informació diferents i podem portar la línia d'informació adient.

Processos de..., transparència. Bé, ha de ser..., és bàsic, en un procés de ruptura, que hi hagi transparència. I ha d'estar legalitzat, informatitzat, reglamentat, per evitar que hi hagi interpretacions o que no tinguis en absolut el dubte de pensar que poder aquesta transparència no ha existit. Ha d'estar totalment documentat i, a més, legalitzat. I aquesta és la tesi. I la República Txeca això sí que ho té clar. Jo estic parlant del que estem fent a la República Txeca, i la línia és aquesta, mantindre sempre

un criteri de legalitat, de transparència i molt reglamentat. No sé si li he contestat; ara no voldria trencar una altra vegada el sistema. I perdoneu, eh? Estic dintre de línia, encara...

El que voldria és contestar d'una forma genèrica a tots els membres de... Primer, agrair aquesta oportunitat. I, segon, penseu que Havel va marcar una pauta que ha seguit la República Txeca de forma constant i continuada: Europa, Europa, Europa. L'hi van criticar, l'hi van discutir, però ell va mantindre aquesta tesi.

I aquests actuals nostres mandataris, el primer ministre i el president, seguiran aquesta línia de la unitat d'Europa. Europa unida serà forta, serà democràtica, i arribarem sempre al final de la nostra línia d'actuació, encara que hi hagi influències estranyes, com pot vindre Rússia i fer invents estranys i inesperats. Per tant, mantindrem la unitat per sempre més. O la intentarem mantindre.

El president

Doncs moltíssimes gràcies, cònsol Jaime Martín Pujol. No sé si sabeu que el despatx més bonic del Parlament no està al Parlament, està fora del Parlament, i és un espai de record a Václav Havel. I ara que arriba la primavera..., té un seient i té una taula al voltant de l'arbre, i és un dels espais més bonics per treballar-hi. Per tant... Llàstima que sigui petit, però vull dir que hi és molt present i el tenim a tocar.

Moltes gràcies.

Jaime Martín Puchol

Agraeixo molt aquesta referència, perquè jo vaig tenir l'ocasió de ser-hi en el moment que es va inaugurar. Hi vam estar tots plegats.

Moltes gràcies. Ha estat un plaer per a mi i un honor a la vegada.

El president

Moltes gràcies. Ens veiem aviat.

I s'aixeca la sessió, que ha estat especialment curta, breu i dinàmica.

La sessió s'aixeca a les sis de la tarda.